Ankarada: Zam ve pahalılığa karşı miting bugün yapılıyor

Istanbulda : "Hayat pahalılığı ile mücadele derneği" kuruluyor

(Yazısı 3. Sayfada)

Sosyalist

DÜŞÜNCE VE DAVRANIŞ GAZETESİ

YIL: 1 — SAYI: 3 ŞİMDİLİK ONBEŞ GÜNDE BİR ÇIKAR SİYASİ GAZETE 4 MART 1967 Fiatı : 50 Kuruş

BAŞYAZI

İŞÇİ SINIFI VE KÜÇÜKBURJUVAZİ (TİP — CHP)

Tip ideolokları «Sınıfsal nitelik» dediklerinden ne anlıyorlar? CHP burjuva Partisi imiş. Tabiî, başka ne Partisi olacaktı? Esnafta, köylü de, TİP'teki aydınlar da, Sendikacılar da «burjuva»dırlar: ama, onlara «Küçükburjuva» denir. Türkiye nüfusunun 100 kişide 90 kişisi Küçükburjuvadır. Yüz kişide 1 kişi Büyükburjuvadır. Bu 1 kişi, bugünedek 99 kişimizi ardından uçuruma sürükledi. Çünkü 90 küçük burjuvayı 90 parçaya, 9 işçiyi de 9 parçaya bölebildi. Bu parçalanış devam ederse, büyük burjuvaların keyiflerine pâyân yoktur. Meselemiz, ne CHP, ne TİP kadrolarının kaçta kaçı küçükburjuva oldukları, ve sol yahut Sosyalist olma yeterlikleri değildir. 90 küçükburjuva ile 9 işçinin arasındaki demir perdelerin kaldırılmasıdır. CHP ile TİP ilişkisi bu bakımdan ele alınmalıdır.

27 MAYIS şoku Finans-kapital (Tefeci-bezirgân kodamanlarını ve büyük emlâk sahipleriyle ağaları da içinde alan Banka-Şirket Sermayesi) ile geniş küçükburjuva tabakalarından hiç değilse DEVLETÇİ KAPIKULU zümrelerinin arasında bir konuşma yarattı. CHP'de Ortanın Solu parolası: CHP içindeki finans-kapitalisit azınlığa karşı, küçükburjuva ve hür burjuva hoşnutsuzluğundan kaynak almış devletçi kapıkule zümrelerinin isyan bayrağıdır. CHP'li Küçükburjuva yığınları, haklı olarak, CHP finans-kapitalistlerine güvenmiyorlar. Bu bir ciddi durumdur.

(Devamı 3. Sayfada)

"İSMET PAŞA BİN YIL YAŞA"

Allah kimsenin başına vermesin: İnönü trajedisi, memleketin trajedisine benziyor. 7 Şubat günü toplanan CHP İl temsilcilerinin Küçük Kurultayı bunu çimçiy açıkladı.

İnönü, Türkiyenin Birinci Millî Kurtuluş Savaşında sayılı bir Devletlu kahramandır. Yarım yüzyıl, silâhlı, silâhsız memur - kapıkulu çabasıyle (AĞA± BEZİRGÂN) huzuru için dövüştü. Sonuç: 1) Toprağımız, boyuna artan Nüfusuna iş ve ekmek bulamıyor. 2) Kapıkulu - memurun adı «DAR GELİRLİ» oldu. (AĞA±BEZİRGÂN) sınıfları için HUZUR, sıratköprüsüne döndü. SOSYAL ÇIKMAZ!

KURTULUŞ, Türkiyenin: 1) Ortaçağ karanlığından ,2) Emperyalist sömürgeliğinden kurtulmasaydı. Sonuç: 1) Geniş halk yığınlarımız çökkün İlk Çağ karanlıklarında «NURCULUK» özleyişiyle bunalıyor. 2) Toprağımız, (ölümlerden ölüm beğenir gibi) üs olmasına üs, ya.. NATO'nun üssü mü? yoksa Amerikan üssü mü? tartışmasıyla mandalaşıyor.. Türkiye için İKİNCİ MİLLİ KURTULUŞ sıratköprüsü oldu... SİYASAL ÇIKMAZ!

Hiç değilse, KİŞİ olarak İnönü'nün kendisi HUZUR ve KURTULUŞ Cennetinde midir? Ne gezer... 1) İnönü, Karma Ekonomi ile (AĞA ± BEZİRGÂN) çetesini Huzura kavuşturmak için Karma Hükûmetler kurar: Amerikan casus - generali Porter gelir, Başvekil İnönü'nün yerine geçecek Başvekili İnönü'nün koynunda arar. 2) Emperyalizmce aranan sürmezür Başvekil bulunup İktidara getirilir. İnönü'nün çilesi bitmez. Kendi partisi CHP içinde «Nötralize» edilen (AĞA±BEZİRGÂN) veletleri bu yol Paşanın «kendisine karşı» kıskıslanırlar.

Yârabbi, ne yapsın Paşa? Artık dayanamayıp baklayı ağzından çıkarır Küçük Kurultay Delegelerine:

«Bunlar, der, arkadan arabayla gelirler, sonra gazetecilere dönüp: «Bakmayın ona, bunamış» derler. Ne zaman ölecek? diye her sabah sorarlar. Hiç bir sabah ta bekledikleri haberi alamazlar.»

Bu duruma düşürüldüğünü kaşları altındaki gözleriyle gören ..seksenlik, bir..

Tuğrul Ateş

Millî Kurtuluş Kahramanını düşünün. Dilenirken tutulup askeriyede setre pantalon giydirilen öteki Millî Kurtuluş Kahramanı mehmetçiğin madde yoksulluğu bundan acı değildir, belki de...

TRAJEDİ BÜYÜK

Trajedi büyük. Paşadan da büyük. (AĞA ± BEZİRGÂN) çetesinin 33 yıl önünde yerlere kapaklanıp eteğini yaladığı ve başında taşıdığı Abdülhamid'in (AĞA + BEZİRGÂN) güruhuna HUZUR sağlamaktan başka ne kabahati vardı? Hamit ölünce:

«Ne kendi eyledi rahat,
ne halka verdi huzur,
«Yıkıldı gitti cihandan,
dayansın ehl'i kubûr!»

(Devamı 6. Sayfada)

(TİP) Çarşaflı Sosyalizm

Dr. HİKMET KIVILCIMLI

YÖN'ün bir «ÖZETLEME» huyu var. Tartışılan söz ve düşünceleri özetlemek, en canlı bölümlerini tırnak içinde aynen almakla yapılır. Yön, karşı tezi istediği gibi anlatınca, «özet» sözün aslına uyup uymadığı belli olmuyor. Dinliyen, yalnız savcıyı dinlemiş Hâkim durumuna düşüyor. O zaman, «Teorik Tartışma» sağırlar arasında konuşmıya dönüyor.

Yön TİP'i eleştirirken diyor ki:

«Çok zaif olduğunu kendilerinin söylediği millî burjuvazi önderliği ele geçirebileceğine göre, TİP halen harekete öncülük edebilecek güçte değildir. Pekiy, TİP hareketin öncülüğünü yapacak duruma gelene kadar ne eyliyeceğiz? Tarih duracak ve TİP yöneticilerinin «hazırız» demelerini mi bekliyecektir?» (Yön, Açık Seçik) imiş.

Buna karşı TİP sözcüsü (Ba yan) şu cevabı veriyor:

«Kimi sosyalistler (!) CHP ... önderliğinde bir sol cepheyi hayal ediyor.» (Dönüşüm: Duvarlar arasında..)

Yani: Yön'cüler TİP'e burjuvayı öncü görme, diyor: TİP'çiler Yön'e: sen ne biçim sosyalistsin ki, burjuvayı öncü yapıyorsun, diyor. Hangisi doğru? Söz olarak iki taraf ta usturuplu konuşuyor. Kimin haklı olduğu lâfla kestirilemez. İster istemez Davranışlara bakmak gerekiyor. Türkiyede Davranış 40 yıldır, üst sınıfların Tek Parti - Çift Parti oyunu idi. 27 Mayıs'tanberi «sahneye» yeni bir Davranış çıktı: SOL - SOSYALİZM. Ondan önce Sol, sahne dışı idi. Yön ve Tip bu «Sahne Davranışı» içinde nasıl yöneliyorlar?... İlk örnek olayı ele alalım.

SAĞINA SARMISAK — SOLUNA SOĞAN

1 — Sözde keskin Markcizm tekerliyenlerin pratik durumları nedir? Akis dergisi yazıyor: «30 Kasım'ı Aralık'a bağlıyan gece, hatta o sırada bir kaç gece, Ankarada bazı politikacıların, — bilhassa 14'lerin CKMP kanadının ve TİP'in mensuplarının, — ve bazı gazeteci yazarların, — bilhassa aşırı solcu veya Tural'la arası bozuk olanların evlerinde yatmadıkları doğrudur. Bunun sebebi de: bir askeri darbenin ilk anında kim vur duya gitmemek!» (Akis, 7 Şubat 1967) Bu olay TİP'çe yalan

(Devamı 5. Sayfada)

ÇAĞIRI

Gazetemiz; «TÜRKİYEDE SOSYALİST KONFERANSI İÇİN ÇAĞIRI» sını davranış alanına aktarmak üzere gerekli çalışmalara başlamıştır.

Gelecek sayımızda emekçilerimizin ve tanınmış sosyalistlerimizin bu konu üzerindeki düşüncelerini açıklayacağız.

Aleviler Talana karşı koyuyor

Geçirdiğimiz hafta, yeni bir talan kamu oyunda yankılandı. Profesör Fuat Köprülünün kütüphanesini nasıl kurduğunu eskilerden bilmeyen yoktur. Üstâd Köprülü Kütüphanelerden ödünç ( ) aldığı kitapları iade etmeyip Varislerine iyi bir Miras bırakmış. Varisleri de tutmuşlar, bu serveti Amerikalılara şöyle 4.000.000 liracığa peşkeş çekivermişler!

Ne var ki, satılan kitaplar arasında Hacı Bektaş Müzesinden çalınan kitaplar da bulununca işin rengi değişti. Zaten Birinci Kuvayı Milliyede de böyle olmuştu. İlkel Sosyalizmin günümüzdeki sürdürücüleri olan Aleviler, Millî eserlerimizi kurtarma davranışında da önaldılar.

23.2.1967 tarihli Cumhuriyet gazetesi, Hacı Bektaş Turizm Tanıtma ve Kültür Derneği Başkanı Avukat İbrahim Karaman'ın geniş bir kampanyaya giriştiğini haber veriyordu. Millî eser talanına karşı girişilen mücadele günlerce aralıksız devam etti. Gazetemiz baskıya verildiğinde Dernek Genel Kongresi konuyu görüşüyordu.

(Devamı 6. Sayfada)

Amerika Casusu Talebe Birliği

Şubat ortasında sol katolik New York Times bütün bir dergisi Ramparts açıklayınca Mart nüshasını bu rezalete ayırıyor. Sanki yeni öğreniyorlarmışça, Amerikan MİLLÎ TALEBE BİRLİĞİ'nin yarı «gelir» gelirini Central İntelligens Agency adlı casusluk teşkilâtından aldığı ortaya çıkmış! Washington Post, bu skandalı: «iğrendirici, kahredici, şaşkına çevirici» buluyor. Bayağı insanı inandıracaklar. 8 Milletvekili, «ne durursun» deyince şu bildiğimiz Jhonson (Amerika Cumhur başkanı Kennedy'yi kim vurduya getirten Amerikan Cumhurbaşkanı!) bile işe karışamazmış. Hükûmet el koymuş: Canım diyor, Soğuk Savaş var. Amerika kendini savunmasın mı? Amerika Halkı (denilen o içki, sıçkıyla uykuda gezer hale getirilmiş mide hastaları) bulantı geçiriyor: hadi başka milletlerin gençliklerini CİA oyuncak etsin, ama bizimkileri de mi? A. Clemen yazıyor: «Şimdi artık, kurban-

(Devamı 3. sayfada)

Miting teklifi :

Son zamlar, Gazetemizin hazırlanmasını teklif ettiği; «HAYAT PAHALILIĞINI VE İŞSİZLİĞİ PROTESTO MİTİNGİ» ne karşı emekçi halkımızın ilgisini daha çok arttırdı.

Elbistan'dan (Adresi bizde saklı bir okuyucumuz) gönderdiği mektupta şöyle diyor: «Mitinge ne zaman geleceğiz; hazırız.»

Başka okuyucularımızdan da, mitinge katılma isteklerini bildiren mektuplar almaktayız.

Emekçi halkımızın; hayat pahalılığı ve işsizlik gibi en önemli meselelerini çözümleyebilmek için, miskinliği bırakarak kkanuni davranış alanına yönelmesi, tek çıkar yoldur.

Mitinge siz de katılınız ve kaç kişi ile katılabileceğinizi P. K. 354 İstanbul adresine bildiriniz.

SOSYALİST

VATAN

Aşık İhsani

Gerçekleri gün yüzüne sermeye
Aşıkı duvarda sazı bekliyor.
Arıya bal, çevreye can vermeye
Çiçek kar altında yazı bekliyor.
Davullar tokmağı, potinler bağı
Kavgalar yiğidi, yiğitler dağı
İşçi makineyi ,köylü toprağı
Toprak kanun, kanın hızı bekliyor
Besiye çekilmiş bir takım kişi
Her biri bir yere batırmış dişi..
Dertliler dermanı, işsizler işi
İş Bakanı, Bakan gezi bekliyor.
Vatansızlar kalkmış vatan almaya
Ak üstüne kara leke çalmaya...
Vatan şu dünyada Vatan kalmaya
Bir seher vaktinde bizi bekliyor!

Gelecek Sayıda : Nâzım Hikmet SATICILARI

"Şecaat arzederken merdi kıpti sirkatin söyler"

Dünya olayları

Tükürdüğünü yalayan İngiliz

İngiliz İşçi Başkanı Wilson Fransada. Ömründe İngiltereden çıkmadığı için İngilizceden başka dil bilmez. Elysée sarayında De Gaulle'ün patlıcan burnunu hayran hayran seyrediyor. Frenk aristokratlarına yaranmak için yanma Muhafazakâr İngiliz kalınlığını temsil eden Sir Alec Douğlas Home'u da almış. Strasburg'un Demirden - Ameydanındaki building'in 14 üncü katında 40 kişilik davetliyle yerli kaz karaciğeri, Rieseling tavuğu yiyor. Rhin ırmağına baktıkça, Fransız - Alman kardeşliğinden gözleri doluyor. Kendisi de kuzu kuzu Ortak Pazara girecek, alırlarsa...

Şimdiye dek neredeydi? Sormayın. 1950 yılının 7-28 Ağustos günleriydi. Avrupa Evi'nde, neredeyse bir Avrupa Federasyonu kurulacak. Schuman, Kömür ve Çelik Toplumu için plânını hazırlıyor. İngiliz, ansızın.. sayım, suyum yok deyiverdi. Bastıbacak Fransız delegesi Paul Reynaud kaplumbağa suratıyle bağırdı: «Tarihsel bir yanlışa düşüyorsunuz. Yurttaşları İmparatorlukların ölümsüz olduğunu sandıkları vakit, İmparatorlukların ölüşleri ortak alın yazılarıdır.»

O zamanki İşçi Başbakanı Atlee hükûmeti şöyle düşünmüştü:

«Gerçi biz Avrupaya mensubuz. Ama, Ortakevren (Commonwealth) ve US Amerika ile olan bağlarımız, böyle bir şeye girebileceğimizi havsalaya sığmaz kılar.»

1953 yılı Churchill, yanaşır gibi olurken, parmağını sallamıştı: «Bu işte hiç aldanmıya gelmeyin. Eğer İngiltereye, ya Avrupayı, ya Engini seçeceksin derseniz, İngiliz dalma engini seçecektir!»

Daily Expresse, hoyrat Bevan zamanı, çömezi Wilson'un 26 Şubat 1962 günkü nüshadaki yazısından şu satırları mu zipçe yayınlıyor: «Yeryüzünde Avrupanın karşılıklı olarak kirli çamaşırlarını değiş dokuş ederek gelişebileceğini sanmaktan daha büyük saçma olamaz.».

Aynı Wilson, bütün o İngiliz tükürüklerini şimdi neden yalıyor?

1963 yılı Daily Telegraph gazetesi: «İngiltere Ortak Pazara mı girsin? İktisatça Amerikayla mı kaynaşsın?» diye anket açmıştı. 100 kişiden karşılık veren 68'i oldu. Bunlardan 30'u Avrupayı istedi. Bir kaç gün önce anket yenilendi: Bu sefer, 100 kişiden 80'i karşılık veriyor, 56'sı Avrupayı, 24'ü Amerikayı istiyordu. Bu dönüş neden?

İngiltere yeryüzünün toprakça binde 2 si, nüfusça yüzde 1'i olduğunu anlamıştı. Amerikan süperemperyalizmi altında tavuk olmaktansa, gene Avrupada horoz olmayı uygun buluyor. Tarım ürünverirliği dünyada birincidir. 100 İngilizden 4'ü ekincilik yapıyor, ülkenin yarıdan çok besisini sağlıyor. Sömürge zahiresi bir yana bırakılırsa, o 4 ekinci 100 İngilizin 3 te 2 besi ihtiyacını karşılıyor.

Beride, İngilizin son 10 yıl içinde Dünya ticaretinde tuttuğu yer yüzde 20'den 14'e düştü. Ortakevren'i ile ticareti yüzde ancak 15 arttığı halde. Ortak pazarla ticareti yüzde 135 arttı. Kirli çamaşırlarını Avrupalılardan başka kiminle değiş tokuş etsin ?. Ve nasıl tükürdüğünü yalamasın.

Hindistan

Geri bir ülke «KARMA EKONOMİ» uydurmasıyle, vurguncu sermayeyi devlet kasasından beslerse olacağı budur: Kalküta'da 10 milyon halk pirinçsiz. Batı Bengal Başbakanı Sen diyor ki: «İhtiyat buğday bile yok.» Doğu Ganj (Bihar, Pradiş, Uttar, Bengal) bölgelerinde 75 yıldır görülmedik kuraklık var. 30 milyon insan için 10 milyon ton zahire eksik. (Bizdekinden beter), yiyeceği olmadı mı bir milletin, dölü azıyor: her yıl Hindistan yarım Türkiye nüfusu kadar (12) milyon kişi artıyor. 500 milyon nüfusa 10 yıldır ancak 70-80 milyon ton hububat yetiştirilebiliyor. Amerika 1966 yılı 8,3 milyon ton veririm ama, siyasi şartlarıma boyun eğ dedi: Hint Amerikanın Vietnama askerle saldırışını haklı tanıyacak, yaşı benzemesin, bizdeki gibi ekonomik reform yapacak, zengin-fakir devlet farkını kaldıracak.

10 milyon eksik zahireye karşılık Sovyetler, bedava taşıyacakları 200 bin ton hububat teklif ettiler. Kanada, Avusturalya ile pazarlık yapılıyor. Amerika, tam 4 a yaç bekletip oyaladıktan sonra, 22 Aralıkta 900 bin ton katkı yardıma karar verdi. Genç Kerala milletvekili şöyle bağırıyor: «Şimdiyedek, moson'un (mevsim rüzgârlarının) kaprisiyle uğraşıyordu, şimdi Jonson'un (Amerika Cumhurbaşkanının) kaprisleriyle uğraşıyoruz.» İndira Gandi (Hint Başbakanı hanım) Amerikaya yaranma gezilerinden sonra ağlarca konuşuyor: «Kum üstüne yapıyapmışım duygusuna kapılıyorum.»

Ama, Sosyalizme elinden gelen baltayı indiriyor. Ve suratına Faşistlerin attıkları taşı yeyip, demokratik Şubat seçimlerine giriyor. Bizim Paşa gibi. Sultanlar şehri Jaipur'un penbe duvarları önünde toplanmış 100 bin yalın ayağa sesleniyor:

«Varın sorun Mihracelere, Devletleri içindeki halklarına kaç tane kuyu açtılar, kaç tane yol çizdiler? Toplayın yaptıklarını, elinizde kalan bir koca sıfır olacaktır.»

O mihracelere milletin kuyusunu kazdıran, alın yazısını çizdiren «Karma Ekonomi» düzencileri değil mi? demiyor halk. Yüz Sultanlı eyaletin kudretli Mihracesi Savvay Man Singh Madrit elçiliğinde polo oynuyor. Karısı maharini Gayatri Devi, Hint Muhafazakâr Partisi Svatantra adına, baldırı çıplakları şöyle bağırtıyor:

«İndira, ineklerin yeyicisi!, İndira defol!»

Tıpkı bizim, İnönüye yumruk sıkan AP'li parya oyları.. Çünkü, 20 yıllık «Karma Ekonomi» Hint dolmasını rüşvet, vurgunla karman çorman etti. 240 milyon parya oy verecek: % 70 şi elifi görse, mertek sanıyor. 270 bin sandık kondu. Yüz kişide 50 kişi bile başına gitmiyor. En büyük seçim meselesi: 250 milyon sığır nurculuğu. Kim mi kazanacak? «Kazanan, seçim sandığı başına en çok insan taşıyan» diyor Bengal'li aday. Yâni Menderesin bindirilmiş seçim kıtaları kazanacak. Paryadan Bakan olmuş Jagljvan Ram'ın bütün tesellisi şu: «Muhalefet bizden de daha param parça, fena değil.»

Ve bu paravanın ardında Amerikan iskambil kâğıtları bekliyor: Kadrolar, aydınlar başında, açık seçik, Birmanyada, Pakistanda, ve ilh. olduğu gibi. Ordu ne zaman el koyacak bu kördüğüme. Ona karşı kurnaz Kongre Partisi başkanı, emekli general adaylarını yasak etti. Sanki darbeci generaller seçimle gelirlermiş gibi?!

Nikaragua «millet mi»

O da bir Orta Amerika milleti. 1,7 milyon nüfuslu. Başında bir Somoza ailesi var. Aile değil sülâlei US Amerikanın bir ülkeye nasıl «Hürriyet» ve «Refah», genlik getirdiliğini anlamak istiyen Nikaraguaya baksın. Somoza gili oraya Cumhurbaşkanı kim yaptı? Nikaraguayı 20 yıl Amerikan bahriyelileri ile işgal ettikten sonra, bugün Vietnamda yapıdığı gibi, milletin başına Tacho denilen Anastasio Somoza «Cumhurbaşkanı» SEÇTİRİLDİ. Diktatör ölünce yerine büyük oğlu Luis Somoza geçti. Şimdi küçük oğlu Tachito denilen, 40 yaşında, general İkinci Anastasio Somoza «seçildi!»

Somozalar böyle her seçimi nasıl kazanırlar? Basit Amerikan usulü: Nikaragua zenginliğinin üçte biri (1,6 milyar lira kadar) onların. Bütün taşıtlar onların. I Liman, I çelikhane, altın madeneri, pamuk ve kahve tarlaları. Tarımsal mülkiyetin yüzde 80'i onların. General var ama, ordu yok. Yalnız 6 bin kişilik aile bekçilerine «Millî Muhafız» adı verilmiş.

Muhalif yok mu? Olmaz olur mu Amerikan DEMOKRASİSİNDE... Seçimi yitiren Somoze muhalifi Fernando Auguero, kızmış Amerikan Bahriyelileri gelsin artık, diyor: «Somozaları iktidardan koğmanın başka yolu yok!» Yâni, Amerikan bahriyelilerinin getirdiği Somoza'yı atmak istiyen Aguero: Amerikan bahriyelileriyle baştan başlıyacak... Amerika, muhalefet yedeklerini böyle hazırlıyor.

Sosyalist'e abone olunuz

Acem kılıcı işlemeyecek

Varlıklıların servet beyannameleri kaldırılıyor. Darlıktakilerin sırtına pahalılık yükü bindiriliyor.

Emekten başka geçineceği olmıyanların sınıf haklarını elde etmeleri, Anayasa dışı kanunlarla boğulmak isteniyor.

Bu acem kılıcına karşı yoksullar ve aydınlar direnecektir.

Dış sömürücülerle birleşen iç sömürücüler «SOSYALİST» gazetesinin «Hayat pahalılığını ve işsizliği protesto mitingi» ne katılanları, halk cephesi olarak karşılarında dikili bulacaklardır.

Anayasa dışı hiç bir kanun da, arkasını NATO ve CENTO'ya dayasa, bile yaşayamıyacaktır. Bağrıyanmış halkımız yasa yoluyla iktidara geçecektir.

Arif ERİM

EKONOMİ POLİTİK

Emperyalisler arası boğuşma

II

İki teknik ihtilâl

Son yıllarda, üretim temeline korkunç teknik ihtilâller girdi ve giriyor. Avrupalı Emperyalistlerin gözlerini faltaşı gibi açan son iki teknik ihtilâl; 1 — Süpersonik (Sesaşırı) uçaklar, 2 — Ordinatör (buyurucular) veya İnformatikler (duyurucular) adını alan akıllı hesap makineleridir. Bu Elektronik beyinler olmasa, o Süpersonik uçakları yapmak yüzyıllara kalıyor. Bugün Sovyetler bir yana, Emperyalist dünyaad Ordinatör yapan ülke Amerikadır: Süpersonik uçak yapma imtiyazı da Amerikanın elindedir. Keşif-icatları Avrupalı kafası yapsa bile, kapitalist düzenin çıkarcı ruhu ile, keşif-icat yapanları parababası Amerika satın alıyor.

İngiliz, kendi başına bu işin altından kalkamayınca Fransızla anlaştı. 1962 Kasımdan beri Concorde adlı bir süpersonuk uçak yapmıya giriştiler. Az kalsın iflâs ediyorlardı. Çünkü, Amerika daha 1958 yılı B (Boeing) ve L (Lockhead) firmalarını destekliyen FAA (Uçak Federal Ajansı) teşkilâtında 24.000 memur çalıştırıyor ve Devletten milyarlar sunuyor. Avrupalı bu işe izzeti nefis yarasıyla girmişti. Amerika Devleti rantabilite (irat getirirlik) hesabı için 1963 yılı para verdi. 2.000 B ve 1575 L uzunluğu 6 ayında (1966) 8.000 sayfalık inceleme raporarım sundular (sıkı muhafaza altında) : 25 Hava kumpanyası, maket üstünde 110 sipariş verdi. Boeing'in 2—707 uçağı tutuldu.

Şimdi, Süpersonik uçak gerçekleşince 130.000 iş mevkii doğacak ve 10.000 işletme malzeme yetiştirecek. Bir uçak 35 milyon dolara (İstanbulun bir yıllık bütçesi). Ancak 200 uçak satıldıktan sonra kâra geçilecek. B. firması, Devletten aldığı 4,5 milyar dolar (3 yıllık Türkiyo bütçesi) ödüncü, ilk uçağı teslim ettiği 1974 yılında ödemiye başlıyacak.

İngiliz-Fransız işbirliğinin Concorde uçağı Amerikanınkinden 3 yıl önce bitecek. Yarı fiyatlı. Az gürültülü olduğu için, Orta mesafelerde, hele şehir üstlerinde uçması daha elverişli. Şimdiden 69 sipariş aldı : 200 uçağa çıkacağını umuyor.. Ama, onu duyan Amerikan firmaları 140 kişilik 2400 kilometre saatte sürat yerine, 300 kişilik, saatte 2900 kilometre süratlı uçak motoru yapıyorlar. Onun için; 3 yıl geç kalan Boeing 2-707 uçağı, Concord'u bir çok büyük hava hatlarından dışarı atacak.

Tıpkı Türkiye ile alışverişte olduğu gibi, Amerika, Avrupalılarla ticaretinde de açık vermeyi hovardaca karşılıyor. Bu cömertlik nice darkafalı burjuvanın ağzının suyunu akıtmak ve bir ülkeyi satın almak için yapılıyor. Amerika, yalnız Süpersonik uçakları yabancılara sattığı zaman, 20 yılda 45 milyar dolar aşırı kâr edecek: Şimdi Avrupa ticaretindeki açıkla uğradığı zararın 35 katı kâr!

İşte, Avrupa Kapitalizmi bu Amerikan Süperemperyalizmi önünde ölüm kalım savaşına giriyor. Yarışı kazanabilecek mi ?. Sosyalist olursa, belki...

d) Avrupa Emperyalizminin intibarı

Emperyalist Avrupa birlikleri imkânsız. Euratome: (Avrupa Atom girişkinliği) öldü. Kömür - Çelik birliği: ölüme mahkûm. Ortak Pazar Komisyonu: can çekişiyor. En son 1963 yılı uzayı Fethetme kiçin Batı Avrupa Devletleri CEST (Uydularla Avrupalılararası Telekomünikasyo nKonferansı) kurdular: J. B. — Busset'nin deyimiyle, bir tek noktada anlaşıyorlar: gelecek konferansın hangi gün yapılacağı bildirisini yazmakta. Neden ?. Özel Sermayenin cibilliyeti bu: ne Vatan tanır, ne Millet Amerikayı daha emniyetli görünce, Avrupayı satıveriyor. Devletler, bağımsızlık diye kelle uçura dursunlar. Özel Sermaye kârına bakıyor. Ve ister daha fecii, ister daha gülüncü diyelim: Amerikaya parayı da veren, gene Avrupa Finans - kapitali oluyor.

Örnek. CETS, güyâ, Avrupayı Uzay Fethine çıkaracak. Amerikan özel COMSAT şirketiyle anlaşma yaptı. Şirketin şebekesi tamamlanınca; ondan yararlanacak. COMSAT, tesis masrafları ve araştırma yatırımları için CEST'den peşin para 60 milyar dolar istedi. Dayanamıyan J-J C-Cchreiber şunları yazıyor: «Devletlerin Avrupası da bu... Diplomasinin yeşil çuhalı masalarında rekabet edecek bir endüstri kurulamıyor.. Üretim birlikleri ve araştırma laboratuvarları yapılamıyor. Bunun üzerine, dilim dilim, Amerikan firmalarının ortağı bile değil, müşterisi haline geliniyor... Dögolvâri Altılar Avrupası Teşkilâtı (23 te olunsa) Amerikayla rekabet şöyle dursun, Avrupanın Amerikaca fethedilmesi kolaylaştırılıyor, bu besbelli bir şey... Avrupanın Finans piyasası ise, sanayiinden de daha kemiksiz olduğu için, Avrupaya yerleşen Amerika nfirmalarını yüzde 80 oranında finanse eden sermayeler de, gene Avrupalının tasarrufları üzerinden çekilip alınıyor.» (L'Expresse, 9-15 Ocak, 1967)

Kıssadan hisse (öztürkçesi: İlgililere Bilgi) : Koskoca Avrupa Emperyalistleri, Amerikan Emperyalizmi önünde (daha doğrusu: içinde bulundukları Finans - Kapital yüzünden) böyle olur ve ulurlarsa, biz Türkiyenin Türkleri niceyiz? Bizde Finans - kapital dişe dokunur sanayie bile tenezzül etmiyor. İlâç Sanayii, Hilton, Turizm gibi. (Amerikan mallarını gümrükten kaçınma, onarma, reklâmlama ve ambalajlama) işlerine nasıl bütün Emekli Sandıklarımızın ve Banka Şirketlerimizin vatandaş tasarrufları ile yağ çaldıkları ortada. Avrupada namuslu kapitalistler var: Vilsonlar İşçi Partisi maskeleriyle onları oyalıyorlar.

İktisatçı

Baş Yazar : Dr. Hikmet KIVILCIMLI — Sahibi ve Yazı İşlerini fiilen idare eden: Suat Şükrü Kundakçı — Yazışma adresi : P.K. 354 İstanbul. Basıldığı yer : Son Telgraf Gazetesi Matbaası

Abone	Türkiyede	Dışarda
Yıllık	12 TL.	24 TL.
6 Aylık	6 TL.	12 TL.

İlân : Özel tarifeye göre.

1946 - 1967
Tükiyedeki Legal Sosyalist Davranışlar üzerine Açıklamalar

Orhan MÜSTECAPLIOĞLU

I

Onsöz :

1946 yılı; yurdumuzda legal (kanuni) alandaki Sosyalizm mücadelesinin dönüm noktasıdır.

Türkiyede ilk defa 1946'da, sınıf esası üzerine cemiyet kurma hakkı kanunlarla teminat altına alındı. Bundan sonra da, (Birkaç ciddi olmayan kuruluşun dışında) önce «Türkiye Sosyalist Partisi» Esat Adil Müstecaplıoğlu'nun Genel Sekreterliğinde ve arkadaşından «Türkiye Sosyalist Emekçi ve Köylü Partisi» Dr. Şefik Hüsnü Deymer'in Başkanlığında kuruldu.

Şimdi 1967 yılındayız. Aradan geçen 20 yıl içinde sosyal mücadele alanında; Türkiyenin ekonomik ve sosyal yapısına oranla önemli sayılabilecek birçok politik olaylara tanık olduk.

Bu 20 yılda, sosyalizm davranışları bakımından ölü ve durgun gibi görünen bazı devreler olmuş sa da ,aslında bu devrelerde de sosyalist mücadelenin devam ettiği bir gerçektir.

İnsan toplulukları da, madde âlemi gibi diyalektik olarak sürekli bir değişme ve gelişme halindedir. Bu bakımdan yurdumuzun sosyal ve ekonomik yapısındaki kantitatif (kemmi) değişmeler kolayca görülemez ve gözden kaçabilir.

Ben bu yazı serisinde; içinde yaşadığım 20 yıllık sosyalist mücadeledeki çalışmalarım ve ilişkilerim sırasında başımdan geçenleri, gördüklerimi ve duyduklarımı anlatacağım. Bu suretle iyi niyetli okuyucularımızın; gözden kaçan ve üzerinde önemle durulması gerektiği hâlde durulmayan ve bilinmeyen bazı olaylardan faydalı sonuçlar çıkarması mümkün olur kanısındayım. Bu tecrübelerden sağlanacak faydaların da: bugünkü sosyalist davranışları bölücü değil, birleştirici yönde geliştireceğine inanıyorum.

Ayrıca günümüzde, neo-emperyalizmin gücünü ve imkânlarını; sosyalist davranışların içine sızarak parçalamak ve yönlerini değiştirmek için kullandığı metotları bilmeyenlere. gözlerini dört açmalarını söyleyeceğim.

«Gizli İstihbarat Servisleri» nin çalışma tekniklerini ve yurdumuzun gerçekleirni bildikleri hâlde ; bu gerçeklerin açıklanmasından ürkenlere ve idare-i maslahatçı tutumlarında ısrar edenlere ise, söylenecek sözümüz yoktur. Çünkü, sosyalist literatürde böylelerine Öportünist ve Revizyonist denir.

Kanuni bir sakınca olmamasına rağmen, bazı isimlerin sadece baş harflerini kullandım. Bu yazı serisinde sözü edilen Parti liderlerinden, kuruluş sırasıyla; Esat Adil Müstecaplıoğlu, Dr. Şefik Hüsnü Deymer ve Dr. Hikmet Kıvılcımlı'nın hayatları hakkında kısaca bilgi vermeyi de, yeni yetişen sosyalist arkadaşların durumu daha iyi kavrayabilmeleri bakımından uygun gördüm.

BU YAZI SERİSİNDEKİ BAZI BÖLÜMLER :

Türkiye Sosyalist Partisi'nin kuruluş hazırlığı ve kuruluşu ★ Türkiye Emekçi ve Köylü Partisi'nin kuruluşu ★ Aralarındaki Çatışmalar ★ Sendikalaşma konusundaki ayrı görüşleri ★ İki partinin yayın organları ★ Sosyalist Partilerin ve gazetelerin kapatılışı, tevkitler ★ Tevkiflerin nedenleri ve mahkeme kararları ★ Markopaşa ve diğer yayınlar ★ Sabahattin Ali olayının içyüzü ★ Esat Âdil'in müdahil avukatlıktan vazgeçişinin nedenleri ★ Bazı provokasyonlar, sahte sosyalistler ve «Millî Emniyet Teşkilâtı» ★ «Nuhun Gemisi» ile haftalık «Gerçek» arasındaki çatışma ★ «CİA» nın Türkiyedeki çalışması ★ Türkiye Sosyalist Partisi'nin ikinci kuruluşu ★ Türkiye Sosyalist Partisi ve günlük «Gerçek» gazetesindeki tertipler ★ Partinin kapatılışı, tevkifler ve ihanetler ★ Demokrat İşçi Partisi ★ Dr. Hikmet Kıvılcımlı'nın, Vatan Partisi'nin kuruluşu ★ Kapatılışı ve tevkifler ★ Türkiye İşçi Partisi'nin kuruluşundan evvel sendikaların durumu ★ Türkiye İşçi Partisi'nin kuruluşu ve parti içindeki tertipler.

GİRİŞ :

1946 DA SOSYALİZM BAKIMINDAN TÜRKİYENİN POLİTİK ORTAMINA KISACA BAKIŞ

1946 yılında, Milli Şef İnönü ve C.H.P. nin tek parti idaresi; kısmen iç, kısmen de dış baskıların etkisiyle çok partili hayata müsaade etmiş ve cemiyetler kanununda da değişiklik yaparak, sınıf esası üzerine cemiyet kurma hakkını kabul etmek zorunda kalmıştı. Bunda biraz da, C.H.P. ileri gelenlerinin ve «Milli Emniyet Teşkilâtı» nın sosyalistlere kurmayı tasarladıkları tuzağın rolü oldu.

C.H.P. nin, emekçi halka karşı uzun yıllar boyunca yürüttüğü ve harp senelerinde daha da şiddetlendirdiği baskı ve sömürme politikası, harp sona erdiği halde, o günlerde halâ yumuşamamıştı.

Genc o sıralarda; 1920 Bakü Konferansından beri devam edegelen ve bağımsız bir Türkiye kurulması, emekçi halkın hak ve hürriyetlerine kavuşması için alttan alta yürütülen bir sosyalist mücadele vardı.

Ayrıca, basın ve yayın alanında da, hakim sınıfa karşı güçlü bir savaş verilmişti. Bilhassa Zekeriya ve Sabiha Sertel'in çıkarttıkları Tan gazetesinin 1941—1945 yıllarında yaptığı başarılı mücadelenin değeri büyüktür. Tan gazetesinde Sertel'lerin ve Adiloğlu imzasile Esat Adil'in yazdığı makaleler geniş yankılar yapıyordu. Genc Sertel'lerin 1945 Aralık ayının başında ancak bir sayı yayınlıyabildikleri Görüşler adlı mecmua büyük olay yarattı. O sırada Câmi Baykurt (Atatürk'ün eski dahiliye vekili), Esat Âdil ile birlikte «Yeni Dünya» adında günlük bir gazete çıkarmaya başladılar. Demokrat Parti kurucularının ve Atatürk'ün dışişleri bakanı Tevfik Rüştü Aras'ın Sol'a yaklaşma çabaları ve mareşal Fevzi Çakmak'ın sosyalist Câmi Baykurt ile olan dostluğu ve kendisine yapılan komünistlik isnadlarına karşı, bu eski dostluğu savunmada ve devam ettirmede gösterdiği medenî cesaret de, sol cepheye avantaj sağlamıştı.

Sol cephenin güçlenme ve genişleme imkânlarına kavuşmasından ürken tek parti hükumeti ve «Milli Emniyet» çevreleri, beraberce bir plân hazırladılar. Tanin gazetesinde, Hüseyin Cahit Yalçın'a yazdırdıkları «Kalkın Ey Ehli Vatan» başlıklı yazının güya halk oyunda yarattığı sözde heyecanı maske ederek: 4/Aralık/1945 günü harekete geçtiler. «Milli Emniyet» mensuplarını ve para ile tuttukları adamlarını seferber ederek nümayişler tertiplediler ve aynı gün, Tan Gazetesi ile Görüşler Mecmuasının yayınlandığı Tan Matbaasına, Câmi Baykurt'la. Esat Âdil'in ancak 4 sayı çıkarabildikleri günlük Yeni Dünya gazetesinin matbaasına ve sosyalist yayınları satan Beyoğlu'ndaki Berrak isimli kitabevine baskın yaptırarak tahrip ettirdiler ve çalışamaz hale koydular.

C.H.P. nin tek parti hükumetinin; demokratik hak ve hürriyetlerin teminat altında olduğunu kabul ve ilân etmesine rağmen, düşünceye balyozla saldırmaktan başka çare bulmaması; o sıralarda iç ve dış baskılar karşısında zor duruma düştüğünü gösterir. Bu iç baskıları: senelerdir ezdiği emekçi halk yığınlarında başlayan uyanma ve direnme, - kanunların müsaadesizliği yüğünden illegal çalışmak zorunda kalan «Sosyalist Davranış», - solcu basın ve onun açtığı geniş kampanyanın halk oyunda yarattığı etki olarak özetlemek gerekir.

Dış baskılar diye de : Avrupa'da yeni sosyalist devletlerin kuruluşunu, Sovyetler Birliği'nin kuvvetlenmesini, Sosyalist Blok'un doğuşunu ve San Fransisko Konferansı'nda alınan kararlara C.H.P. nin (Aldatma maksadı ile de olsa) uymak zorunluğunu göstereceğiz.

Gelecek sayıda: Türkiye Sosyalist Partisi'nin kuruluş hazırlığı ve kuruluşu

(Devamı' Var)

TiP - CHP

(Başyazıdan devam)

Bu durumda TİP ideolokları ne buyuruyorlar? CHP solcuları ve (!) işaretiyle dirseklenen Sosyalistler (YÖN olacak) : «Birleştiricilik, kaynaştırıcılık sloganlarıyla sınıf mücadelesi gerçeğini reddetmekte» imişler. Bundan tabiî ne olabilirdi? Eğer, CHP «sınıf mücadelesi» sloganını benimseseydi, TİP'e ne hacet kalırdı?. Mesele CHP'nin bilincine varmadan yaptığı «sınıf mücadelesi» ni, bilinçten bahsedenlerin pratik eşya dersleriyle halka öğretmesidir. Mesele «sınıf mücadelesi» rozetini taşımakta değil: konkret davranışla, Kapıkule zümreleri kanalından da olsa, Vatan hainliğ pazara çıkmış Fnans-kapital zümreleri ni tecrit ederek, esnaf ve köylü tabakalarıyla İşçi arasına konulmuş saçma karantineyi kaldırmaktır. Yoksa CHP'nin geçmiş suçlarını, en cahil köylümüz en âlim TİP'limizden çok daha iyi bilmektedir. Mesele, CHP denizine düşmüş halkı AP yılanına sarılmaktan kurtarmaktır.

Böylesine ciddi bir konuda : ağızdan çıkan «SINIF» ve MÜCADELE» sözcüklerini kulak duymalıdır gibi eksi kocunmalar bir yol : CHP'nin geçmişinde, TİP ideoloklarının dört elle sarıldıkları «Atatürkçü Devrimler» de vardır. «CHP iktdarda iken sağda, muhalefetteyken solda olan ilginç bir partidir» sözü de yeterli sayılmaz. Kavel grevi CHP'nin, karma Hükümet'le Finans-kapitali ölümden kurtardığı zaman, Ecevit hizbinin bağımsız tarafsızlığını göstermişti. Amerikan casusu Porter'lerin, Ankara'ya gelip İnönü yerine Başvekil aradıkları gün; Paşa'nın acı acı ayıkması ve Ortanın Soluna geçmesi, ayıkmamasından ve Sola geçmemesinden daha mı istenecek şey olurdu TİP ideoloklarınca?

CHP epeydir iktidarda değil. Yalnız muhalefette iken bile sol olmakla Seçim kanununa «Millî artık» prensibini koydurduğu için; hattâ CHP'den kayma oylarla TİP Meclise 3 yerine 15 milletvekiliyle girebildi. Bu kötü mü oldu? TİP Milletvekillerine, Meclise girer girmez dışarıyı unutun eskiler'e saldırın diyen CHP midir? Demek CHP sırf muhalefette iken solcu bile olsa, ondan yararlanmak politika sanatının alfabesidir. TİP ideolokları: «Yararlandık, yeter, CHP yi kullandık, şimdi AP den yararlanalım» mı diyecekler? İşte o zaman buna «Sınıfsal nitelik» değil, tam antika makyavelizm denir. Küçükburjuva kurnazlıkları bilimsel politika olamaz. Ayrıca burnunun ucunu görmemek olur. CHP, henüz muhalefet oylarının büyük çoğunluğuna sahiptir. Batıda öyle «Sosyalistler» biliyoruz ki, Marx'ın başı üstüne yemin etmedikçe adım atmazlar. Hepsi de, işçi oylarıyla Emperyalizmin ömürünü uzattırmaktadırlar. Gene de, sahte sosyalistlerle sahiciler, belli plâtformlar üzerinde işbirliği yapabilirler. «Kompromi yasak.» (uzlaşma, yok) palavrası, pratik beyinsizliğin anıtsal büyükburjuva anarşisidir.

SOSYALİST

Amerikan casusu talebe birliği

1. Sahifeden devamı

lar serüvenlere itilmiş bri kaç yüz Kübalı değil, Amerikanın en çok göğsünü kabartan varlığı: Üniversite Gençliğinin şerefi ve namusu ile oynanıyor. Durumu, sade bir paylamayla geçiştirmek olmaz»

CİA (Amerika Casus Teşkilâtı) kim bilir ne denli kıs kış gülüyordur, sahneye çıkardığı bu yeni namus oyunu ile. Beyni yıkanmış orta Amerikalı, hâlâ kendisini kendisi, seçimle idare eder sanıyor: CİA idaresinde olduğunu böyle şamatalarla arada örtmiye çalışıyor. Oysa şimdi her Devletin özel sermayesi bu Devletçilikten başka hiç bir gizli güce dayanamıyacağını biliyor. Amerikan Devletinde oyun büsbütün Uluslararası ve muazzam; Basın anlatıyor:

«Birden diller çözüldü. Dört bir yandan öğreniliyor ki, CİA kuru iyilikseverlik yapmıyor. Parasını veriyor. Ama, gizli kalmak şartiyle CİA mensuplarının önüne güzel bir karyer (yüksek mevki) açıyor. Bunlar, özellikle yabancı kültür işlerinde, hovardaca üniversiteli tüketimi yaptırtılarak, uzmanlaştırılıyorlar. Ele geçirdiklerini CİA'ya sunup, ileride Devletin en yüksek mevkilerine, hatta Cumhurbaşkanlıklarına aday oluveriyorlar. «(Şub. 15)» Geçen yıl CİA, Vietnam tezine uygun bir sürü kitap ve makalelerin yayınlanmasına paralar yatırırken suçüstü yakalandı» (Keza).

Sonra, yetişenler direnemezler mi CİA'ya karşı? Kennedy olsalar, az insanlığa kaydılar mı, temizleniverirler. İşte, bilginlere verilen etüd «Burs» ları, «Öğrenci mübadeleleri» ve «Buluşmaları», bizim «Amerikada, Avrupada Tahsil» veya «Gezileri» mizden, «Barış Gönüllüleri» mize değin herşey, uluslararası Emperyalizmin, iyilikseverlik ve kültürseverlik perdeleridir. Şaşarız, falan Batı Üniversitesinden tekelli Sosyolok, Politikacı, Yazar ve ilh. gibi kişilerin, ansızın sahneye fırlayıp, nasıl yıldırım çabukluğu ile sağdan veya soldan «Büyük Adam» oluverdiklerine. Bu Harika Dahi»leri kimi över, kimi yerer: bütün memleket alkışlayıp ünlendirir.

Gençliği, Amerikan casusluğuna sokuyorum demez. Hatta, Amerika ortada yok gibidir. Ve faşizm düşmanlığı, Sosyalizm yapılıyor sanırsın. Geçen hafta İspanya Polisi Fransız Milli Talebe Birliği başkanını Madrid'te yakaladı. R. Escarpit yazıyor: «Fransa-İspanya arasında bu çatışma patlak verdiği sıra, Amerikan basını ifşa ediyor: CİA uzun süredenberi, Milli Talebe Birliğini Propaganda ve İstihbarat (Yeni kibarca Casusluk) için finanse eden (Yeni kibarca adam satın alınır).

Bu Milli Talebe Birliği'nin Amerikalı mı, Fransız mı, Türk mü? Önemi yok.

«Başkasının işine karışmamak (başka milletlerin iç işlerine müdahale etmemek) prensibi ne denli evrensel olarak (herkesçe) tecavüze uğratılıyorsa, o denli ilân edililyor.» diyor Fransızlar. Ve Amerikan Süperemperyalizmi ve CİA'sı bildiğini okuyor. Nerede sol eğilimli bir gençlik örgütü gördüyse, oraya kendi kurdurduğu bir teşkilâtla katılıp casusluk yaptırıyor :

1 — Merkezi Frago'da Enternasyonal Talebe Birliği var. Ona CİA merkezi Felemengin Leyde şehrinde (50 Batı ülkesi gençlerini saran Enternasyonal Talebe Konferansı ile sokuluyor. 2 — Merkezi Varşovada Cihan Demokratik Gençlik Federasyonu var. Ona CİA Merkezi Belçikanın Brüksel şehrinde, 50 Batı ülkesi gençliğini saran: Cihan Gençlik Asamblesi ile sokuluyor. 3 — Amerikada kendisini tarafsız sanan Milli Talebe Asosyasyonu var. CİA satın almakla kalmıyor US, Amerika Gençlik Şûrası ekliyor. Washington Ewning Star gazetesine göre:

«CİA, bütün bu gençlik örgütlerini 10 yıldır parayla güdüyor. Para gençlere doğrudan doğruya ödenmiyor. CİA için paravana hizmetini gören, merkezi New York'taki gençlere ve talebelere yardım için kurulmuş iyiliksever Amerikan VAKIF'ları aracılığı ile veriliyor.»

Amerikalılar bundan «heyecan» duyunca Johnson ne yapıyor? bu işin incelenmesini şu üç kişiye havale ediyor; 1 — Katzenbach: (Dış Bakan sekreteri, 2 — Gardner Eğitim ve Sağlık sekreteri), 3 — R. Helms: CİA direktörü. Tıpkı, bizim köylünün Kaymakam şikâyet istidasını Karakol onbaşısına havale edişimiz gibi. Tahkikat sonu Dışişleri Bakanlığı: CİA para vermese bu Gençlik örgütlerinin ayakta duramıyacaklarını ve sol eğilimli dünya gençliğini kontrol edemiyeceklerini bildiriyor!

ANKARA'DA VİZİTA

Alo!.. Alo!.. Orası neresi?
Ankara.. Liderlerin harman olduğu yer
Demirel: Büyük lider.
Mevcut Müesses nizam
Ticaret Serbest.
Kırmızı fenerin altında levha:
«İçeride yatmak var» Oturmak yasak... Emniyet Şurası; Bentderesi: İnsan etinin vizitası 6,5 lira
Orası Doktor: insan canının vizitası: 50 lira
Burası kasap:
Öküz etinin vizitası 15 lira.

Celâl ÜLKÜ

DÜŞÜNCE

Komprador mu? Finans-kapitalist mi

Dr. Hikmet KIVILCIMLI

Bugün, Türkiyede (Bilimsel Sasyalizm yayınları ve Sosyalist Gazetesi dışında) hemen bütün sosyalistim diyenlerin kullandıkları bir deyim var: «Komprador-Burjuva» ! Bu deyim, Türkiyedeki burjuvaların Batı kapitalistlerinden bambaşka olduklarını anlatmak için kullanılıyor. Türkiye Sermayecilerinin Batı Kapitalistleriyle taban tabana zıt karakterleri, ilk defa Vatan Partisi Gerekçesinde açıkça ve resmen yayınlanmıştı. Bu açıklamanın özünü iyi kavramıyanlar, sözünü 1905 modeli «Komprador»a çevirip kullanıyorlar .

Batı Kapitalisti, herşeyden önce kendi «VATAN»ını yabancı sermayeye sömürtmez ve kendi milletini işsiz bırakmamıya çalışır. Türkiyenin Sermayeciliği ise, yüzbinlerce yurttaşını Almanyada İş dilenmiye göndermekten ve gizli anlaşmalarla Vatanı yabancılara peşkeş çekmekten en ufak utanç duymaz. Bütün geri ülkeler gibi, Türkiyedeki burjuvaların da millet sömürtücü ve vatan satıcı oluşları, onlara Komprador adını yakıştırıyor. Komprador sözcüğü, bir insanın anasına alafranga sövmek gibi ağır langıtılı hecelerden kurulduğu için tuttu. Sömürüden her canı yanmış yurttaş, sömürgenlere karşı küfür yerine geçen KOMPRADOR sözcüğünü kullanırken rahatlık duyuyor.

Ancak, «KOMONİZ» sözcüğü gibi «Komprador» da bir sövgü aracı kılığına sokulunca, onu karşımızdaki burjuvalar da kullanmıya giriştiler. Sen misin burjuvaya «Komprador burjuva» diyen, o da sana «Komprador sosyalist» diye sövmiye başladı. Bu yanlışlığı düzeltmenin zamanı gelmiştir. Yanlız 19 uncu yüzyıl ötesinde kalmış «Komprador» tipini, 20 inci yüzyıl «Finans-kapital» tipi ile karıştırmaktan ileri geliyor. 19 uncu yüzyıla değin, Avrupalı kapitalist, kendi yurttaşlarını aşırı sömürdüğü için, sanayi mallarını yurdunda satamaz, yabancı ülkelerde satıcı acenteler, Komprador'lar bulurdu. Kompradorlar, yabancı malını satarken, (tıpkı bizim Beyoğlu Levantenleri gibi) yabancı modalarını ve yabancı düşüncelerini de reklâm ederdiler.

Türkiyede bugün milleti yabancılara sömürtüp satanlar, Beyoğlu vitrinlerini süsliyen Levantenler değildirler. 20 inci yüzyıldanberi her ülke az çok gümrük tarifelerini yükseltebildiği için, mal yerine kapital, Sermaye ihraç edilir. Türkiyeye, daha 19 uncu yıldanberi «İSTİKRAZLAR» youyla, 20 inci yüzyılda «YARDIM» veya «HİBE» biçiminde Batı Kapitalizminin Sermaye ihracı yapılıyor. Türkiyenin bütün ekonomi, politika ve kültür hayatına egemen olan yabancı güç o Sermaye İhracı yoluyla velinlymet kesilen Finans kapitaldir.

19 uncu yüzyılın Komprador burjuvası, milletini sömürtme ve satma bakımından, 20 inci yüzyılın Finans-kapitalisti yanında zemzemle yıkanmış sayılır. Komprador Batı mallarini, ve fikirlerini reklâm ederken görev sahibidir ve bizim Beyoğlu Leventleri kadar fuhuş caddesine sıkışmış, kimsenin değer vermediği yabancı ajanı olarak göze batar. Finans-kapital öyle mi ya ?. Bütün suların başını kesmiş, iliklerimize işlemiştir. Türkiyeyi Amerikan mandasına çevirdiği hâlde, senden benden «Milliyetçi» «Mukaddesatçı» geçinir.

«Yeni» sosyalistlerimize bu «eski» hakikati anarız.

Ankarada miting istanbulda dernek

1. Sahifeden devamı

Bugün, Ankara Samanpazarı'nda «Fikir Kulüpleri Federasyonu» nun, son zamlara ve pahalılığa karşı hazırladığı bir protesto mitingi yapılacaktır. Mitingte konuşmak üzere ; Yaşar Kemal, Çetin Altan ve DİSK Genel Sekreteri İbrahim Güzelce Ankaraya hareket etmiştir.

İstanbulda da ; «Hayat Pahalılığı ve İşsizlikle Mücadele Derneği» adında bir dernek için kuruluş hazırlıklarına başlanmıştır.

Sosyalist Gazetesi ; «Düşünce ile Davranış» ın birlikte yürütülmesini, yurdumuzdaki sosyal mücadelenin başarıya ulaşabilmesi i;in tek çare olarak görmektedir. Bu bakımdan ; iyi niyetle yapılan her türlü Sosyalist Davranış'ı saygı ile karşılar.

Bütün Türkiyenin inkilâpçı kuruluşlarını, aydınlarını ve emekçilerini Halkımızın en büyük derdi olan ; Hayat Pahalılığı ve işsizlik ile Mücadeleye çağırıyoruz. Birleşelim ve elbirliği ile Emekçi halkımıza yararlı olalım.

Sosyalist

Son dakika

ANKARA MİTİNGİ; TİP yöneticilerinin baskısı yüzünden belirsiz bir tarihe ertelenmiştir.

SOSYALİST

TARİHSEL MADDECİLİK YAYINLARI

Yazarın adı	Eser	Fiatı
Dr. Hikmet Kıvılcımlı	Türkiyede Kapitalizm	750 Kr.
Dr. Hikmet Kıvılcımlı	Tarih-Devrim-Sosyalizm	1000 Kr.
Dr. Hikmet Kıvılcımlı	İlkel Sosyalizmden Kapitalizme ilk geçiş : İngiltere	400 Kr.
Dr. Hikmet Kıvılcımlı	İkinci Kuvayı Milliyeciliğimiz	250 Kr.
Dr. Hikmet Kıvılcımlı	I. ve II. Kuvayı Milliyeciliğimiz	400 Kr.
Dr. Hikmet Kıvılcımlı	Karl Marks'ın Özel Dünyası	1000 Kr.
Dr. Hikmet Kıvılcımlı	Uyarmak için Uyanmalı Uyanmak için Uyarmalı «TİP'e Teklif»	250 Kr.
Dr. Hikmet Kıvılcımlı	Fetih ve Medeniyet	200 Kr.
Dr. Hikmet Kıvılcımlı	Siyasetimiz	200 Kr.
Dr. Hikmet Kıvılcımlı	Soğan Ekmek Kongresi	200 Kr.
Suat Şükrü Kundakçı	Anayasa Teklifi	200 Kr.
Sadık Göksu	Türkçenin Üreme Yolları ve «Dil Devrimciliğimiz	200 Kr.

İsteme adresi : P.K. 354 İstanbul. Telefon : 27 02 33.

İŞÇİ SINIFI

DİSK (Devrimci işçi sendikaları)

İkinci Evren Savaşı bittiği gün, «Demokrasi» sözcüğünü ciddiye alan tek Sosyal kümemiz İşçi Sınıfımız oldu. Ansızın, ortalığı (zamanın İçişleri Bakanının dediği gibi) «Yerden mantar bitercc» İşçi Sendikaları kapladı. İktidar ürktü. Hepsini baskınla kapattı. Milli Emniyet kanalından «İşçi Liderleri» sağladı. Belirli ve bezirgân Partilerin gölgeleri altında İşçi Sendikaları kurdu. O Sendikaların ve «Lider» lerin, yabancı ve başta CİA ajanları öğüdü ile derlenip yükseltilişleri, en sonra: Türkiye İşçi Sendikaları Konfederasyonu biçimine sokuldu.

...lendirirler. Türkiş «Türke Konfederasyonu'nun kısa adı TÜRK-İŞ idi. Bu sözcük daha söylenişinde bile, Sarhöş bir Amerikalı ağzından çıkmışa benziyordu. Gâvurcuklar Türkiye ile ilgili anlamını «Türk-İş» sözcüğü ile deyimlendirirler. Türk-İş: Türke alt demektir, Batıcada. Hitler zamanı Türkiyeyi faşizme yakıştıran Almanca gazetenin adı: «Türkişe Post» idi. Velhasıl, Türk-İş'in adı bile Türkçe değildi.

Adı bir yana, Türk-İş, sahiden Türkiye İşçi sınıfının başına geçirilmiş bir alaturka Amerikan külâhı olmakta gecikmedi. Türkiş'te; Amerikan casus teşkilâtlarının resmen ödedikleri milyonlarla (yılda beş on milyon), kendilerine Türk ve işçi pozu veren işçi düşmanı kollar besleniyordu. Ayrıca, Türk işçisinin dişinden tırnağından arttırdığı bir kaç milyonu da dış kirası yapıyordu. Türkiş'in tepesine çıkarılanlar, o milyonları Kontvari yaşamak için deve etmekle kalmıyorlardı. Türkiye İşçi Sınıfının İkinci Milli Kurtuluş savaşını baltalamak içinde sistemlice kullanıyorlardı.

Türkiş'çilere ne denebilirdi. Mademki paralarının çoğunu Amerika veriyordu, düdüğü de Amerika çalacaktı. Mademki, Sendikalar Kanununun yasakları atlatılarak, yabancı parasıyle Türkiye içinde Türkiş'in ajanlar ağı olarak çalışmasına Hükümet bir şey söylemiyordu: Demek Hükûmete böyle ecnebi casus parası ile döndürülen bir ağ lâzımdı. Bu ağ, Türkiye İşçi Sınıfının her davranışını baltalamakla göreyliydi. İşçi sınıfımız, Devlet eliyle kesilen aidatlarını Sendika ağalarına haraç olarak kaptırıyordu. Ve buna, kodesinler «Sendikacılık» adı veriliyordu. Daha namuslusuna müsaade edilmediği için ise, sosyalizme yapıldığı gibi, Türkiş'çiliğe de, sakın dokunmayın, bölücülük olur, deniyordu.

Ondan daha anormal ikinci bir olay vardı. Türkiye'de İkinci Milli Kurtuluş Savaşı parolasını bayrağına geçiren Türkiye İşçi Partisi'nin kurucuları Sendikacılar, Türkiş'e bağlıydılar. Bir yanda TİP: Amerikan Emperyalizmine karşı «Bağımsızlık» savaşını savunurken, ötede, TİP kurucularının yüzde seksen Amerikan dolarlyle işletilen Türkiş içinde üye olmaları, aklın alacağı ilişki değildi. Daha inanılmazı: Türkiş'in yüzde yüz Amerikancı tayfası, TİP kurucusu Sendikacılara karşı en utanmazca sulkasitler tertiplemiye başlamışlardı. Zonguldak Maden İşçileri grevi sırasında Türkiş Genel Sekreteri Halil Tunç, TİP Genel Sekreteri B. Rıza Kuas'ı askerler üzerine işçileri ihtilâle kışkırtmak suçuyla teşhir etti.

Türkiş'in elebaşıları olan Sendikacılar bu provokasyon usullerini daha önce 1954 yıllarında Vatan Partisi kurucularından Ahmet Cansızoğlu için epey daha başarıyla tertiplemişlerdi. Beş yıl ağır hapis hükmünü Temyiz bozmuştu, ama, Onlar da, Sendikaların o zaman yeni başlıyan hırsızlıklarını kovuşturan temiz işçi arkadaşı, Sendikalardan aforoz etmişlerdi. Bu metotları gözönünde tutulursa, TİP kurucusu Sendikacıların Türkiş içinde kalmaları, önce kendi hayatları ve hürriyetleri için tehlikeli olmuştu. TİP'in Malatya Kongresinde, tabandan gelen bir çok samimi delegeler, bu göze mertek gibi batan anormal duruma son verilmesini şiddetle istediler.

Türkiş'e karşı olan «vahşi» sendikalar, çoktan yeni bir Konfederasyon fikrini ve teşebbüsünü ortaya attılardı. TİP kurucuları daha geniş madde imkânlarını kullanarak öne geçtiler. 12/1/1967 Pazar günü, Çemberlitaş sinemasında Madeniş Sendikasının olağanüstü Kongresi toplandı. İlk teşebbüse geçen fakir sendikaları aralarına katmaksızın, eski Türkiş'çi dört zengin Sendika; «Devrimci İşçi Sendikaları Konfederasyonu» sözlerinin baş harflerinden toplanmış, DİSK adlı örgütü kurdular. DİSK sözcüğü, Türkiye İşveren Sendikaları Konfederasyonu denilen patron kuruluşunun TİSK adından daha güzel düştü. Türkiye İşçi sınıfımıza uğurlu olmasını dileriz.

Demek, acı da olsa, «Eskilerin» yaptıkları tenkitler, Küçükburjuvaca değil İşçi içgüdüsüyle dinlenildi mi, olumlu sonuçlar verebiliyormuş. SOSYALİST'in bütün dileği, DİSK' in, küçük, büyük demeyip, Türkiş'e karşı direnmiş bütün Sendikaları, işçi eşit kardeşliği havasiyle sarması, «Dinim dinimdir» diyen aydın katır inadına kapılmamasıdır. Kapılmaması için, şimdiden iki putu birden kırdı:

1 — Pisliğin adına «Bâd'ı sabâ» denilmesi gibi, işçileri politika dışı etmenin adına Türkiş'çiler «Partiler üstü kalma» demişlerdi. Siyaset subaşlarını bir avuç vurguncu Finans-kapital tekelcisine bırakıp, işçi sınıfını metelik metelik ücret arttırma çabasiyle soyan ve her zamla bir daha delinen pahalılık fıçısını (masal cehennemindeki Danae gibi) doldurmıya mahkûm eden şeydi bu sözde «Partiler üstülük». Amerikalı ustalarının Türkiş bülbüllerine alkış toplattıkları bu Alicengiz oyunu, DİSK Kongresinde suya düştü.

2 — DİSK'in su yüzüne çıkarttığı ikinci kırık putu izliyenler gördüler: Salonu dolduranlar ve kürsüyü canlandıranlar hep İŞÇİLERİN KENDİLERİ oldu. Artık o karlı dağları kendileri yaratmış çalımlı mahkeme avukatlarının afurtafurları yoktu. Ne dediklerini bilmiyen parlak «öz türkçe» edebiyat kesişleri yerine, söylenenleri dinliyenlerin anlaması geçirildi. Ya, aydınlar işçileşerek bu deveyi güdecekler, ya deveye hendek atlatmak isterlerse, bu diyardan gideceklerdi. «Alnış yükünü, şöyle ki, seyrinde halelsiz» işçi sınıfı dünya gibi yürüyor.

Bir küçük eleştirme. Burjuva toplantılarında bir âdet vardır: açık söylenecek özet düşünce bulunmadığı için, halkın gözü parlak lâfla uzun uzun boyanır. İşçi az konuşur, öz konuşur. Pek az olan boş saatlerini, boş tekrarlamalarla baş ağrısı ve uyuklamada harcamamalıdır. 5 olağanüstü Kongre mi yapılacak? Aynı salonda 5 ayrı masa konur. Rıza Kuas, Nebioğlu gibi özel sözcüler meseleyi korlar. Yazılı belgeler, basılıp dağıtılır. 20 saatlik iş 2 saatte bitirilirdi. İşçi sınıfı teşkilâtçıdır. Teşkilât düşünce ve davranışta emek (dolayısiyle vakit) ziyanlığını önlemektir. Kalan saatte, herkes, çoluk çocuğuna, kültürüne, sıhhatine bakar. Emeğe saygı budur. Gönül, o burjuva alışkanlıklarının da silkinilmesini, «Kadı kızında ó kadarcık kusurun» bile bulunmamasını ister.

DİSK olayı, sarı sendikacılıktan çok aşağılara düşmüş ajan Türkiş Sendikacılığa inen bir tokat oldu. Yön'cülerin Teşkilât dışı tahrikât yanlışlarını açıkladı. TİP kurucularının, bu yeni aşamada, Trade'union'izme sapmadan İkinci Milli Kurtuluş Savaşımızda öncü olmaları özlenir.

Milli Birlik Komitesi (ululuğu ve ölülüğü)

II Hikmet KIVILCIMLI

1 — MBK'nin BİRLİK deyimi DAĞINIKLIK demekti :

Türkiyede «BİRLİK BERABERLİK» sözü, oldu olası her ağızın pelesengidir. 27 Mayıs bile «MİLLÎ BİRLİK» adıyla, yarı Türkiye nüfusunu peşine takmış DEMOKRAT PARTİ iktidarını devirdi. Devirmeseydi; ihtilâlciler «Milli Birliğimize karşı en büyük sulkasti yapmış» kişiler olarak çarmıha gerileceklerdi. Devirdiler: «Milli Birliğimizin en büyük senbolü» oldular. Demokrat Partiye oy vermiş olan yarı nüfusumuzdan çıt çıkmadı. Sahiden bir MİLLET BİRLİĞİ havası bile doğdu.

a) 14'lerin temizlenmesi (Sosyalizme vuruş).

Milli Birlik Komitesi, kendi içinde birlik miydi? Daha 27 Mayıs başarı kazanır kazanmaz, en başta 38 kişilik MBK içinden 38 parça gibi göründü. Altı ay geçmedi, Milli Birlikçiler ikiye bölündüler. M.B.K. inde yarıya yakın (kimine göre sekizde yedi) «muhalif» üyelerden 14 Birlikçi baskınla ayrılıp sınır dışına atıldı.

Atılan 14'ler Birlik miydiler? Hayır. Sonradan anlaşıldığına göre, 4 lü Türkeş çevresinde Faşizan (kafatasçılığa eğgin), 10 u Kabibay'la Erkanlı arasında ikircikli, Halkçı göründüler. Ama, rahmetlik Cemal Gürsel Paşa, o zaman M.B.K. Başkanı, Devlet Başkanı, Silahlı Kuvvetler Başkanı sıfatiyle verdiği demeçte, bunların atılma sebebi açısından şöyle dedi: «İnsanı gayrısamimi beyanda bulunmak zorunda bırakıyorlardı!». Rahmetli Gürsel Paşa, basına şöyle bir bildiri vermişti: «Türkiyede Komünistlerin başarı kazanabileceklerini sanmıyorum. Ama, Türkiye için bir Sosyalist Partinin lüzumlu olduğuna inanıyorum.»

MBK Başkanının bu «beyanları» mı «gayrı-samimi» idi? Anlaşılmadı. Yalnız, çok geçmeden, Türkiyede sosyalistim diyeni haysiyet divanına verdiği halde, bir gün Sosyalistliği kimseye bırakmıyacak olan bir İşçi Partisi kuruldu. Ve rahmetlik Gürsel Paşa, Amerikada Komaya götürülmeden bir hafta önce, birkuğu çığlığı gibi, ansızın: «Türkiyede bir Komünist Partisinin kurulmasına lüzum vardır» haykırışını yaptı. Ve uçakla Amerikaya apar topar götürüldüğü günün akşamı, kendi Cumhurbaşkanları Kennedy'yi kim vurduya getiren Amerika uzmanlarının hazakati sayesinde, bir daha kalkamıyacağı komaya daldı. Öldü gitti.

Ötede 14 ler, 2 yıl, 5 er bin lira maaşlı Elçi Danışmanlığı ile Yurt dışında tecrübeye tâbi tutuldular. Sansasyonel yasak buluşmalar yaptılar. İçeriden, dışarıdan birleşme denemelerine kalkıştırıldılar. Olgörüp birleşemediler. Yurda dönüşlerinde hepsinin ayakları suya erdi. Sosyal ve Siyasi yönsüz hiç bir iş yapılamıyacağını anladılar. Faşizmsi düşünenler CKMP'ye, Halkçımsı düşünenler CHP'ye, Sosyalistimsi düşünenler TİP'e girdiler.

b) Madanoğlu'nun temizlenmesi (Finans-Kapital'e vuruş).

14'lerden geri kalan MBK üyeleri «BİRLİK» miydiler? Doğrusu, yalnız 14'ler değil, hepsi: MBK üyelerine kimsenin dokunamıyacağı andıyla, kendilerini «Millete adamış» idiler. 14'lerin atılmasiyle, herkes sözünden dönmüş, yahut Birlik olmaktan çıkmıştı. Bu çözülüşten en çok yararlanmak istiyenler, fırsatı kaçırmayacaklardı. 14'lerin sınır dışı edildikleri gün, Madanoğlu grubu, öteki MBK üyelerini ortadan kaldırma yoluna girdiler. Kimdi bu Madanoğlu'cular? 14'lerin başında yurtdışı edilen Kabibay'ın sonradan harekete sokulan kişiler olmaları, yeterli tanımlama değildir. Millet Meclisi seçimlerinde İstanbul caddelerine, hele Beyoğlu caddesine çıkanlar, banknot yağar gibi Madanoğlu propaganda kâğıtları yağmış olduğunu görüp şaştılar, kaafile kaafile otomobillerle Madanoğlu'nun ültimatom çaşnılı ünlendirilişi ile karşılaştılar. Madanoğlu'nun ardında Finans-kapitalin gölgesi güçlükle saklanabiliyordu.

Madanoğlu'nun temizliyecekleri: Gürsel çerçevesine pek sığmıyan Albay cuntalarıydı. Albay Cuntaları Devletçiliğimizin büyük çoğunluğu alt-kademe Silâhlı Kuvvetlerdi. Henüz diriydiler. Kimin adına Dikratörlüğe adaylığını koyduğu açıklanmıyan Madanoğlu grubunu daha tez davranıp temizlediler.

(Devamı Var)

Çarşaflı Sosyalizm

1. Sahifeden devamı lanmadı. Son Meclise verilen Gensoru önergesiyle doğrulandı. B. Çetin Altan'ın vasiyetnamesini andıran Milli Emniyetteki Kurmaylara hitabında gösteriyor ki, ne kendini dev aynasında öğünmek, ne panik İşçi sınıfının işi değil, küçükburjuva dargörüşlülüğüdür. Halkla kaynaşmada fâre deliğine gir: fazişm şakırtısı kesilince «Kim korkar hâin kurttan?» diye meydan oku! Bu Sosyalizmi köşekapmaca oyununa çevirmek olur.

Demek, TİP'in ABA (Aybar + Boran + Altan)'cıları samimi değildirler. Sözlerinde CHP'nin Solculuğu ile alay eder; işlerinde «CHP önderliğinde» savunma davranışına düşerler. Bunu saygı değer emekleriyle TİP'i yaratan halk çocukları farkedince, ABA'cılar niçin küplere biniyorlar?

2 — YÖN dergisi yazıyor: «TİP yöneticilerinin demokratik Milliyetçi güçleri bölücü davranışları değişmiş değildir. TİP'in görüşlerini dile getirdiği belirtilne bir dergi, baş yazısında TİP'li gençliğe Kızılay ve Beyazıt meydanlarına bağımsızlık sloganlarıyle dökülen öteki Atatürkçü gençlerden uzak durmayı önermektedir. TİP'in kontrolündeki bir Öğrenci Klüpleri Federasyonu, yayınladığı bültende, Emperyalizme karşı cesur mücadelesi ile gururlandığımız Türkiye Milli Talebe Federasyonu da dahil «Mevcut gençlik kuruluşlarının, aslında egemen güçlerin bir uydusu» olduklarını yazmaktadır. Hukuk Fakültesi Öğrenci Derneği seçimlerinde TİP'e bağlı grup, antiemperyalist «Kemalist Cephe»ye AP'li grupla birlikte karşı çıkmaktadır. İlerici güçlerin bölünmesi, sosyalistliğin ve halkçılığın gereği sayılmaktadır. «Sosyalistler, Zinde Kuvvetlerin uzağında hattâ karşısında yer almaktadır» (20 Ocak 1967 Yön)

Bu olaylar da TİP'çe yalanlanmadı. Söylenenlerin onda biri doğru ise, TİP içinde CİA ajanlarının hatırı sayılır su başlarını kestikleri ortaya çıkmış olur. 27 Mayıs yaratığı bir Partinin 27 Mayısa bu denli «KARŞI» durması, AP'nin yapamadığı Amerikan oyununu «Sosyalizm» maskesi altında yürütmek olur. ABA'cılara bu durum hiç mi anormal gelmiyor?

Bütün, düşünen, samimi TİP üyelerine ve senpatizanlarına, sosyalizmin medrese softalığı olmadığını hatırlatırız.

HOROZDAN KAÇAN

TİP tepesine çıkmış ABA'cılar, SÖZ'lerinde: «Ortanın solu ne biçim soldur ki, sola duvar çekmekte, sağa açık bir parti olarak kalmaktadır» diyorlar. İşlerinde: Prensipleri ni yozlaştırdıkları «Eskilerin hevesleri kursaklarında» bırakmak için uykularını kaçırırca sola duvar çekiyor, çalışan TİP üyelerine iftiralı provokasyonlar tertipliyorlar.

SÖZlerinde: Sol eğilimli parti ve gençlik davranışlarını: «Piyasaya sürülmeden kalp olduğu anlaşılan bir para» sayıyorlar. İşlerinde: İşçi sınıfını köylü ve gençlikle kaynaştıracak «Uyarmak için Uyanmalı» tekliflerini pozlarına sövgü sayıp, o yolda davrananları Haysiyet Divanlarına sürüyorlar.

SÖZlerinde: «CHP, İnönünün kararı ile Hazret'i Mûsa'nın asası değmiş gibi, birden ortanın solunda oluvermiştir» diye kişi diktasını (olumlu yolda bile) yeriyorlar. İşlerinde: Tam bir becerikli hanımın mutfak felsefesi ile, kafasız işgüzarlıkları Partide Führer'leştirmek istiyorlar. (Sosyolok Bayan Boran, Malatya Kongresinde TİP Merkez Komitesinin Genel Başkanı kontrol edebilmesini ve otokritik yapılmasını: «Pasta yapan hanıma kocasının karışması» kadar kötü şey saymıştır.)

TİP ABA'cılarının bütün bu ve daha bir sürü aykırı davranışları, özendikleri Demirel'i hatırlatıyor. «Asgari Müşterek»çi Demirel SÖZde: Tural Paşaya bir zaman Harbiyelileri Af ettirmemek mektubu, şimdi Emirname yazdırdıktan sonra «Şiddetle işimiz yok!» diyor. İşinde: Anayasanın temel haklarını baltalamak için «Temel Haklar Kanunu» ve «Seçim Kanunu değiştirme» tasarıları gönderiyor.

Demirel ikiyüzlü davranmıya mecbur: Ekonomi temeli DP çağında ne ise odur, Sosyal ve politik üstyapıda da Menderes'in izinde yürümekten korkuyor. Sözleriyle işlerini çürüten ABA'cılar, en kritik günlerde TİP'i geniş halk yığınları ve gençlik içine girmekten, burjuva partilerinin solcu eğilimleriyle millî ölçüde ilişki kurmaktan alıkoyuyorlar. TİP üyeleri önünde kendilerini doğru göstermek için de, (Hazret'i Ali'ye karşı yenileceklerini anlıyan Muaviye askerlerinin mızrakları ucuna Kuran'ı Kerim asışları gibi.) SOSYALİZM sözcüğünü siper ediniyorlar. Öyle, Halka, Gençliğe, Siyasete açılmanın SOSYALİSTLİKLERİNE DOKUNACAĞINI anlatmak istiyorlar. Ve pratikte CHP'yi bırakıp AP ile hizaya geliyorlar. Amerikalı da insanları başka türlü NÖTRALİZE etmiyor.

Bu davranış, başka anlam taşımıyorsa, en azından toy hanımların iffetlerini korumak için, peçe takıp çarşaf giymelerinden farksızdır. Hem de, başını örterken başka yerini açan cinsten. Çarşaf kalktıktan sonra hanımlarımız daha mı az iffetli oldular? Namusuna güvenen kadın, erkektir diye horozdan kaçmaz. TİP ABA'cıları: yalnız o pek sevdikleri «Sınıfsal nitelik» peçelerini kaldırıp mâhcemâllerini gösterir göstermez, halk yığınlarımızın ve gençliğin kendilerine âşık olacağını ummamalıdırlar.

TİP herşeyden önce kendinden ve en başta halktan ve hele GENÇLİKTEN korkmamalıdır. Pek «Nâzik» kadroları olabilir. Onları yetiştirmek için dahi, yığınların ve siyasetin gözbebeğinde düşünüp davranmalıdır.

TİP ABA'cılarının «Eskileri» NÖTRALİZE etmelerine şimdiye dek bir şey demedikti. Çünkü onu yapamazlar. Ama, kendi kendilerini NÖTRALİZE etseler bile Türkiye İşçi Partisini NÖTRALİZE etmelerine müsaade edilemez. İşçi Sınıfı Bilincinin kılıncı, her zaman başlarının üstünde sallanacaktır.

Şaşmak mı şaşkın laşmak mı

27 Mayısı çelmeliyen Havacı II'lerden, CHP'nin Hatay Milletvekili General Özkan açıkladı: Hava Kuvvetleri Kumandanı General Tansel gizli bir plân gereğince: Türkiyenin savaş uçaklarını yabancı bir ülkeye kaçıracakmış!

Bu haberi öğrenen 30 milyon Türk şaşkınlıktan donakaldı. Türk subayı, Türk uçaklarını yabancıya kaçırsın?!

Türkiyenin bütün savaş uçakları yabancı malıdır. Buna şaşmıyoruz. Bu uçaklara yüksek oktanlı benzin Amerikadan gelirse uçuş yapılır. Şaşmıyoruz. Dün, Amerikadan gemiyle gönderilen uçak benzinlerinin antikorozyonlu (motorun demirini yemez) olmadığı anlaşılarak, Genel Kurmay Başkanlığımız kaç ay için uçuşları yasak etmiş haberi, Kıbrıs mücahitlerini yalnız bırakmıyacağımızı açıklıyan Dışişleri Bakanlığı bildirisiyle yanyana çıkmıştır. Şaşmıyoruz. Tomson tüfeğinden, tankına, zırhlısına dek, bütün silâhlarımızı yabancıdan beklediğimize şaşmıyoruz.

General Tansel, Esenboğa'da gazetecilere: «Ordunun şerefini başkaları takdir ettiği gibi, biz de ederiz. Edemiyenleri ise, kolundan tutup attık.» diyor. Şaşmıyoruz. Şerefli Ordumuzun bütün silâhlı kuvvetleri NATO emrindedir. Şaşmıyoruz. NATO denilen Merkezi Paris'ten kovulmuş örgüt, Amerikan Generali Lemnitzer'in emrindedir. Şaşmıyoruz. Türk Ordusunun Başı NATO'da, NATO'nun başı Amerikada olunca: Başkumandanımız Atatürk'ün yerine Amerikalı Lemnitzer'in oturmuş olduğunu görüyoruz. Şaşmıyoruz.

Yabancıdan gelmiş uçakların, yabancı benzin ve yabancı plânı ile, yabancı ülkelerde, yabancı emrine götürülebileceğine.. ŞAŞMIYORUZ!

Bir «ARI DİLLİ» çıkıp, şu «ŞAŞMAK» sözcüğünün öztürkçesini açıklasa.

Demirel'in usturası ile Adaletin usturası

24.2.1967 günlü gazetelerde okumuşsunuzdur şu çifte havadisi:

1 — «Kilis'te Ö. Demirel adında bir berber, son zam sebebiyle Hükûmeti tenkid eden müşterisi Câfer Şefkat'i dükkânında yere yatırarak.. boğazından ağır yaralamıştır.»

2 — «Koyu bir Adalet Partili olarak bilinen Demirel'in, «Câfer komadan kurtulduğu, ölüm tehlikesi kalmadığı» gerekçesiyle tutuksuz olarak yargılanması kararlaştırılmıştır.»

«Demirel»ler alınyazımızı böyle yazıyorlar. Açlıktan nefesi kokmuş berber, başka nasıl AP'li müşterilerini kazanacak? Ve 15 yaşındaki okul çocuğunu, öğretmeninin verdiği yazı görevinde «komon'z» bulup tevkif edenler var diye Adalet'ten umudu mu keseceğiz?

Fıkralar

CERRAHOĞLU

Gülen çılgın iyileşmez

İsmet İnönü, Anadolu yollarının ve Topkapı'nın hazin serüvenlerinden sonra, bağıra haykıra, dünyaya şunu duyurmuştu: Yeni Anayasa'nın kabulünden sonra, seçimle iktidara geçer geçmez, ilk iş olarak, ANTİDEMOKRATİK KANUNLARI kökünden kazıyacaktı; DEMOKRASİYE AYKIRI tek bir kanun maddesi bırakmıyacaktı.

Eski «Millî Şef», tarih önünde, çetin bir imtihan geçiriyordu. Çocuk değildi. Çadırını yıkıp ebediyet yolculuğuna çıkacak olgunluktaydı. Ve, demokrasiye âşık olduğu rivayet ediliyordu. Mithat Paşa'nın Abdülhamid'e söyledikleri de, elbette, unutmamış olsa gerekti: «Huzûr-i Kibriyâya çırılçıplak çıkılacaktı.» Hiç kimse, ne gayrimenkullerini, ne de bankalardaki altınını âhirete taşıyamazdı.

İnönü, seçimle iktidara geçip Başbakanlık koltuğuna oturunca, gazeteciler, derhal vaadini hatırlattılar. İhtiyar politikacı kahkahalarla güldü: Kulak asmayın! - dedi - böyle şeyler muhalefette iken söylenir!

Bir Devlet adamı, gerçekten bu sıfata lâyıksa, ister iktidarda, ister muhalefette olsun, kendi sözlerine kendine gülmez, gülemez. Ve bir atasözü der ki: Gülen çılgın iyileşmez.

Mutluluk reçetesi

Abdülhamit II'nin metotlarına dönerek, istipdadı ve terörü prensip yapan İttihat ve Terakki Hükûmeti idaresinde İttihat ve Terakki Komitesi'nin organı olan Tanin, — süpürge çöpile beslenen ve gazyağı bulamayıp karanlıkta yaşayan — halka şu mutluluk reçetesini sunuyordu :

— Karanlık gecelerinizde, — diyordu — Cihan Savaşı'nın Türkiyeye getireceği parlak istikbali düşünerek mutluluk duyabilirsiniz! Geleceğin aydınlığı karanlık geceleri nurlandırır!..

Birinci Cihan Savaşı bitmiş; müjdelenen geleceğin nurlu şafağı ise, Mütareke'nin kara günleri olmuştu.

ŞEYH BEDRETTİN

Dr. Hikmet Kıvılcımlı

III

Birinci kitap

Soy ve oluşu

Birinci bölüm

ŞEYHİN DOĞUŞU

1935 yılına gelininceyedek, Şeyh Bedrettinin gerek dedeleri, gerekse doğduğu yer ve tarih üzerine açık hiç bir şey bilinmiyor gibiydi. O yıl «İnkılâp Müzesi»nde Şeyhin torunu hefız molla Halil'in manzum elyazma «MENÂKİP»i ansızın elimize geçti (1) Orada olduğu gibi anlatılan Şeyhin kendisi kadar soyu da çok ilgi çekiciydi. Osmanlılığın doğuşunda, Rumeliye geçişinde, İslâm öncüsü olarak büyük Haçlılar seferini bozuşunda Şeyhin soyu olağanüstü önemli, öncü rolünü oynamıştı. Bu rol aydınlanmadıkça, Osmanlılığın pek çok sırları karanlıkta kalırdı. 1939 yılı, Menâkıp esas tutularak Şeyhin hayatı yeni baştan yazıldı. Bu kitap, 27 yıl önce yazılmıştı. yalnız dilini az düzeltip temize çekerek yayınlıyoruz.

Kişi olarak Şeyhin soyu ve oluşu üç ayrımda toplandı: 1 — Şeyhin dedesinin dedeleri; 2 — Şeyhin yakın akrabaları; 3 — Şeyhin dünyaya gelişi.

A.— ŞEYHİN DEDESİNİN DEDELERİ

«Sımavna Kadısı İsrâilin oğlu» diye ün alan Şeyh Bedrettin Mahmut Rûmi üzerine, 1939 yılınadek, Cumhuriyet Türkiyesinde Türkçe bir tek bilim eseri yayınlanmıştı (2). Onda Şeyhin yalnız İsrail adlı babasından konu açılır. Kimi «Terâcüm» yazarları, Şeyhin dedesinin Abdülâziz olduğunu bidiriyorlardı (3). Abdülazizin kim olduğu, ne yaptığı bilinmezdi.

Değerli düşünürümüz Bay Bezmi Nusret Kaygusuz Menâkıptan yararlandığı eserini yaymakta bizden çevik davrandı. Himmeti var olsun. Kendi açısından ve «Vâridât» tercümesiyle daha derinleşmiş olan eserinde (4) Şeyhin açık şeceresini koydu. Ona göre: «Mevzuât'l Ülûm»da Şeyh, Selçuk Sultanı Alâeddinin kardeşi oğlu, dedeleri Selçuk vezirleridir; «Tâc'üt Tevârih»te Şeyhin büyük dedesi Sultan Alâiddinin yakın akrabası ve vezirlerindendir; «Kısas'ı Enbiya»da Şeyh, «Alâeddinin amcası oğludur; «Şakaayık'ı Nûmâniye» ve «Lûgat'ı Tarihiyye ve Coğrafiyye» de, Bedreddin, Sultan Alâeddinin öz yeğenidir (Üçüncü Alâeddinin); «Hayrullah Efendi» Tarihi ile «Vâridât» önsözünde, Şeyh Feramürz oğlu III. Alâeddin oğlu Abdülâziz oğlu İsrail'in oğludur.

Bay Kaygusuz: «Bedreddinin dedesi Abdülâziz, kardeşi III. Alâeddin Keykubâd'ın vezirliğinde bulunmuştur.» (5) der. Abdülâzizin atalarıyla uğraşmaz. Özetlemiye önem vermiştir. Oysa Menâkıb Şeyhin en canlı trajedisini verdiği gibi, Abdülâzizin dedeleri üzerine de açıklama yapar:

«Ceddi ânın Bağdat ilinde,ey said

«Oldu Cengiz hân elinde Şehid» (Me, 7)

der. Cengiz 1224 (göç: 621) yıllarında Batıya döndüğü vakit Bağdat Halifesiyle müttefikti. Yalnız Mogol tüccarlarını öldüren Hvarzim şahı Alâeddin'den öc almak üzere: Maverâünnehr, Hvarzim, Horasan, Kafkas ülkelerini hallaç pamuğuna çevirdi. Ama, Bağdada inmedi. Molla Halilin durup dururken yalan söylemiyeceğine, belki tarih yanlışı yapmış olacağına göre: Abdülâzizin dedesi Bağdata ne vakit gelmiştir? Orada niçin öldürülmüştür?

---

(1) Molla Hafız Halil (Şeyhin torunu): «Menakıb'ı Şeyh Bedreddin ibn'i Kadi İsrail», yazılışı Fatih çağına çıkan manzum elyazması. 1935 yılına gelinceyedek hiç bir yerde adını işitmediğimiz bu çok zengin eser başlıca kaynağımız olduğu için, oradan aldığımız pasajlar yalnız parantez içinde rakam yazarak işaretliyeceğiz: .Örneğin (Me, 7): Menakıbın yedinci sayfası demektir. Degerli düşünürümüz Bay Bezmi Nusret Kaygusuz.

(2) M. Şerafettin (Darülfünun İlâhiyat Fakültesi Tarih'i Kelâm Müderrisi) «Simavna Kadısı Oğlu Şeyh Bedreddin», s. 4, 5, Evkaf Matbaası, 1341-1925, İstanbul. Yazar «Menakıb»ı bilmediği için, Şeyh üzerine pek seyre kolarak ileriye sürdüğü kanılarında yanılır. Gene de Şeyhi ilk defa karanlıktan kurtardığı için emeğine teşekkür borçluyuz. Eseri için (M.Ş.) rümuzunu kulanacağız.

Gözümüzü açalım

İhtilâl var

H. K.

İnsanın kendi yapıp kendi taptığı aygıt, günümüzün en korkunç ihtilâlcisi oldu. 20 yıldır «Komünistlerin» bir yerde ihtilâl çıkardıkları görülmedi. Bütün dünyayı ihtilâle veren (Atom-Sesaşırı) uçak gibi teknik yeniliklerdir. Bunlardan Deccal gibi ortalığa çıkanı, Anglosaksonların «Data Processing» (veri yordamı), frenklerin «Ordinatuer : BUYURUCU» yahut «İnformatique: DUYURUCU» dedikleri elektronik hesap ve akıl makineleridir. Buyurucu, dek bilgin yapıyor. Çocukların lerin imam-hatip yetiştiren sınavından, en yüksek keşif ve icatlara varıncaya dek, her işimiz için özel Buyurucular yapılıyor.

Buyurucu olmasa, insanlar daha otuz yıl Uzay'a çıkamıyacaklardı. Sessaşırı Concorde uçağı 10 yıl geri kalacaktı. Bir yarışmaya giren 10.000 kişiden kimin kazandığını Buyurucu: saniyenin onda biri kadar kısa zamanda açıklıyor. Bu yaman avadanlık, önümüzdeki 20 yıl içinde, telefon ve elektrik aygıtları gibi herkesin, her an kullandığı nesnelerden olacak.

Buyurucu neden kaçınılmaz oldu. ?. Atom bombasının «babası» sayılan ve Sovyet casusluğu ile suçlandırılan Oppenheimere göre: Bugün yaşamakta olan bilginlerin sayısı, şimdiye dek insanlık tarihinde yaşamış bütün bilginlerin toplamından çoktur. Araştırma ve icatlar, hiç bir dehanın içine sığamıyacak genişlikte. Yeni buluşlar öylesine çabuk çoğalıyorlar ki, anlaşılıp kavranılmasına vakit bulamadan yitiriliyorlar, denilebilir. Bu israfın önüne geçilmelidir; bu kayıplar kazanılmalıdır. Nasıl? İnsan kafasiyle mi? İnsan beyini denilen makine tek başına bu işin altından kalkamıyor.

Bir zaman, yazı keşfedileli beri, bilgiler kitaba geçiyordu. Ama kitap kaç tâneydi ?. Herhangi bir dehri, oturuverse, bütün kitapları ezberleyiverirdi. Şimdi, bütün çıkmış yazıların adını işitebilmiş kişi olamaz. Bir tek bilim dalındaki yayınları izliyebilecek dahi tasavvur edilemiyor. Ne olacak bu muazzam bilgi yığınları ?. İşte Buyurucu o mahşerin içine yeni bir düzen getirdi. İçinden çıkılmaz zenginlikte, insan kafasının sınırlarını çatlatacak bollukta olan bilgilerimizi, yıldırım çabukluğu ile kullanılır, işe yarar hâle getirdi.

Buyurucu nice şeydir? Bir yapma anı (sun'i hâfıza) makinesidir. İçinde milyonlarca eleman var. Makine o elemanları en mantıklıcasına elden geçiriyor. Bu işi ilkin radyo lâmbaları görüyordu. O yüzden Buyurucu çok ağır ve büyüktü. Şimdi bir santimetre kareye 50 tanesi sığacak denli küçük minyatür transistörlerle, daha doğrusu transistörleştirilmi şrelaislerle çalışıyor. Boyu, posu 10 kiloluk bir çanta. Saniyede 40.000 (kırk bin) muamele yapıyor. Fransada 3 milyon muamele yapacak olanı hazırlanıyor. Gelecekte 10 milyon ... işlem yapacak Buyurucu'lar bekleniyor. Bunları kullanmak için «Software» (yumuşak mal) adı verilen usul öğreticileri bulunuyor.

Bugün, milletlerin uğrunda en büyük yarışa kalktıkları amaç Buyurucu yapmaktır. Ama, bizdeki Bey, Paşa, Ağa, Efendi gibi derebeyi Buyurucuları değil, insanı üst insan yapacak bilimsel buyuru! Sovyetlerin Buyurucu sayısı bir sır. Fransada ancak yüzde 30 Fransız olmak üzere 1500 tâne, Batı Avrupa'da 6.000 tâne, U.S. Amerika'da 30.000 tâne buyurucu sayılıyor. Dört yıl sonra, Fransada 4500, Batı Avrupada 18.000, Amerika'da 50.000 Buyurucu bulunacak. Her millet, gözünü dört açıp, seri halinde mühendis yetiştirmezse, yaya kalacağını biliyor. Buyurucu üzerinde çalışanların sayısı, bugün, Fransada 30.000, Amerika'da 300.000 kişi. 1976 yılı Fransa'da 500.000 kişi, Amerika'da 1.800.000 kişi olacak. Çünkü bütün sanayi ve kültür alanlarını Buyurucu'lar kaplıyor. İnsanlık yeni bir çağa giriyor.

Türkiye Atom yarışında yayandan beter. Buyurucu işinde, yalnız Paşaların ve Beyemirnameleri ciddiye alınıyor. Fransa, 2 yıldır, Devlet yardımıyle küçük, orta ve büyük Buyurucu'lar yapmayı programına koyan şirketler kuruyor. Gene de Dev Buyurucu yapamıyor. İlk Buyurucu'sunu 1968 yılı ticarileştirecek, 1969 yılı teslim edecek. Biz ne âlemdeyiz? İkide bir öğündüğümüz millet ve vatanseverliğimize ihanet etmiş duruma düşmek istemiyorsak, bu yarışa girmek zorundayız.

Çok değil, 20 yıl sonra ya Türk milletini kurbanlık köle sürüsü halinde yabancılara teslim edeceğiz, yahut yok olacağız.

Fransanın en büyük dergisi şunu haber veriyor: «Eğer bir millet, evrenin bütün Buyurucu'larına sahip çıksa, bir üstinsanlar milleti haline gelir ve öteki milletleri köle yerine koyabilir.» (M.21 Ocak 1967) Köylücüklerimize ölü ve beyin yıkyaıcı İmam Hatip, yetiştirmekle kendimizi aldatmıyalım. «İhtilâl» ürküntüsüyle halkımızı şaşkına çevirmiyelim. Buyurucu İhtilâl, Deccal gibi kapımızı çalıyor. Meclis nutuklarında, Gizli bildirilerde değil, bu müthiş ihtilâlde «aklımızı başımıza toplıyalım». Yoksa 20 yıl su gibi akar ve iş işten geçer.

Samsun mektubu :

Düzen böyle idi işte

Oğuz KOYUTÜRK

Köşedeki kahveye girdi. Caddeye bakan masalardan birisine çöktü. Gazetesini açtı. Çayını ısmarladı. Ama kafası işlemiyordu. Okuduklarından bir şey anlamıyordu. Gecenin etkisi altında, toplantı sinirlerini bozmuş, kendisini boşlukta hissediyordu. İçinden, «Keşke gitmeseydim.» diyordu. «Önce karar veriyorum. Gitmiyeceğim diyorum, ama olmuyor...» Başını önüne eğdi. Alnını ovmaya başladı. Beyninin içi ağrıyordu. Saatlerce dinlemişti. Herkes aklına ne gelirse söylüyordu. Hele bir adam vardı, gevezemi geveze! Ayaklarını Başkanın burnuna doğru uzatarak, «Emek, hak, özgürlük ,adalet..» üzerine uzun uzun nutuklar çekiyordu. Başkaları ise dinliyor, tartışıyor, bazen de iri kahkahalar atarak şakalaşıyorlardı. Ama kimsenin doğru bir görüşü yoktu. «Toplumcuyuz.» diyorlardı. «Particiyiz.» diyorlardı. Örgüt böyle kurulmuştu. Toplama bir kalabalık! Yalnızca sağduyuları vardı. Gidişin iyi olmadığını, durumlarının kötü olduğunu biliyorlardı. Uyanık İnsanlardı. Ne var ki, bu uyanıklık memleket gerçekleri karşısında para etmiyordu. Bu örgüt bu havada ya dağılıp giderdi, yahutta çoğalarak, çoğaldıkca öteki burjuva partilerine dönerek soysuzlaşırdı. Seçimlerde türlü dolaplar dönmüştü. Başkan, önceleri liste başına bir işçiyi uygun görmüş, sonra kendisi gelip kurulmuştu! Ondan sonra gelenler de türlü çıkarcı adamlardı. Ağzı lâf yapan, iyi dolap çevirenler aslan payını alıyordu. Örneğin Başkan, İlde örgütü kurarken davasına inancından çok kişisel çıkarlarını düşünmüştü. Önce başka bir partinin senatör adayıydı. Kazanamayınca toplumcu olmuştu! Oysaki yaşantısı hiç de öyle değildi. Zengindi. Geçen yıl zarar göstererek on para vergi vermemişti. Çevresinde burjuvalar vardı. Yüksek sosyete hayatı yaşıyordu. Her gece poker partileri, danslı, müzikli eğlenceler gırla gidiyordu. İşte bu adam toplumcu oluyordu! Çevresine bilinçsiz, saf kişilerle birlikte madrabazları topluyordu. Şüphesiz ilçe örgütlerinin kurulmasında, partiye yer bulunmasında emeği geçmişti. Para harcamıştı. Ama, kazık da yemişti. Dolandırılmıştı. Ne var ki, seçimleri kazanamiyınca hevesi kırıldı. Toplumculuğu gevşedi. İşleri oluruna bıraktı. Zaten çevresindekilere inanmıyordu. Onları sevmiyordu. Çoğunu bilgisiz, saygısız, küstah buluyordu. «Bunlara yüz vermiye gelmez hemen şımarırlar» diyordu. Halktan kopuk bir insandı. Halk ta onu sevmiyordu. Kimisi, «Başkanın partisi mi?» diyor, sonra gülerek geçiyordu. Davranışlar önemliydi. İçten değildi. Yatırdı partiyi. Kendine kazık atanlarla bozuştu. Alacaklarının peşine düştü. Bu arada dağılmalar başladı. Çevresinde kimseler kalmadı. Toplumcu parti çökmüştü. İlçeler çözülmüştü. Artık çalışılmıyor, toplantılar yapılmıyordu. Genel Merkez de duruma ilgisizdi. «Başkanın partisini» Kayıtsızca seyrediyordu. Ve «Başkanın Partisi» bu tutumuyla toplumculuğa zarar veriyordu. **(Devamı Var)**

İsmet paşa bin yıl yaşa

1. Sahifeden devamı

demiştir o (AĞÂ + BEZİRGÂN) çetesi. 44 yıl, önünde eğilip, çizmesini yaladığı ve başında taşıdığı İnönü için sağlığında söylemedik ne bıraktı?

Keşki «Bunamış» olsaydı. Ne yazık ki, hepsinden daha ayık. Bakın nasıl «LÂTİFE» ediyor hâlâ çelme takan veletlere:

«Ben sabahlara kadar uyuyamam, acep benim aleyhimde bir komplo düşünenler var mı?» diye. Bana böyle şüphelerle gelirler. «Paşam bir hareketimiz var, ama size karşı değil» derler. Kendilerine: «Sen maksadını söyle» derim. Daha ağızlarını açarken, ne demek istediklerini anlarım.»

Eski «İngiliz muhibbi», «Rus muhibbi» satılmış Kapıkulu Padişahlar önünde 500 yıl böyle idi. Yeni «NÖTRALİZE» kapıkulu, Paşalar önünde 50 yıldır böyle.. Padişahlar, göçüp kurtuldular. Paşalar neriye gitsinler bu (AĞÂ + BEZİRGÂN) veletlerinin elinden?

İnönü, tüm: «Baba bir hırsız tuttum»a döndüştür. Alıp getirmek ister: Emperyalistten başkasına gitmezler. Koyverip gitmeği düşünmüştür. Porter'in Ankarada NUR'dan MUMLA Başvekil aradığı günlerde. Ne güzel yakınır Paşacığım:

«1935 ten sonra Politikadan çekilmeyi düşündüm. Ve çekilmemden sonra sarsıntı olmadan Parti İktidarı devr olsun diye tedbirler almıya çalıştım. Herkesin kafası «Yarın İnönü çekilecek, ne olacak?» diye karışmıya başladı.»

Bırakmazlar. Çünkü, Millî Kahramanları sömürmedikçe ayakta duramıyacaklarını pek iyi bilirler. Bulsalar bir kaşık suda boğacakları İnönü'leri, sıkışınca can kurtaran simiti yapacaklardır. Onu İnönü de bilir ve şöyle der:

«Bir taraftan: «Beraberiz, birliğiz» derler. Sonra da bu davranış içine girerler. Yıllardanberi bana yardımcı olduklarını bildiklerimin çoğu karşıma çıktılar. Hiç bir sözlerine inanacak tarafım kalmadı.»

İşte bu hava içinde, Paşanın aşağıdaki sözleri değerlendirilebilir:

1) «Bülent Ecevit ve bir kaç arkadaşının çıkması, bir kurtarıcı olmuştur benim için.»

2) «Son zamanlarda Atatürkçü olduğunu iddia eden birisi, 30 yıldır Sosyalist olduğumu ilân etti. Kızmadım. CHP Sosyalist değildir demiyorum, Sosyalist bir Parti değildir, olmıyacaktır, diyorum.»

3) «Ortanın solu politikası, geniş halk halk kitleleri için büyük bir rahatlık yaratmıştır.»

Finans - Kapitali son yavu zhırsızlıkları, Tural Paşanın Emirnamesi, Sunay Paşanın «Aşırı» bildirisi. Hep o açıdan anlaşılacak şeylerdir. Eşeğine vuramıyanlar, semerin hakkından gelmeye çalışıyor. Amerika istemiyor.

Ama, İnönü haksız mı? Hiç değilse 1967 yılı, «Geniş Halk Kitleleri» nin gönlünde ölümsüzlüğe kavuşmak için, nankör, gözü doymaz Sağ'a karşı Sola geçmekten başka yol kalmamıştır. Ve halkın gönlü bir lokma, bir hırkaya bile açıktır. Bir milyon çaldı mı, 10 milyona, memleketi satmıya mı göz dikmez. Onun için Paşaların Paşası, İl Delogelerine şöyle bağırdı:

«Belki İnönü bin yıl yaşıyacak. Bunu hiç düşünmezler» (Ulus, 8 Şubat 1967)

Hay, sen, bin yıl yaşa İsmet Paşa!

Aleviler

Talana karşı

1. Sahifeden devamı

Konuyla ilgili olarak Hacı Bektaş Derneği İstanbul Şube Başkanı ve ayni zamanda Birlik Partisi İl Yönetim Kurulu üyesi Avukat İbrahim Kâmil Karaman, Sosyalist'e şu demeci vermiştir :

«Hacı Bektaş Müzesinden arayıp ta yıllardanberi bulamadığımız kitaplar bir kayda geçirilmeksizin Fuat Köprülü tarafından alınmış ve iade edilmemiştir. Köprülünün varisleri verdikleri cevapta bu gerçeği reddedememişlerdir. Amerikalılar ise, bizi mücadelemizden vazgeçirebilmek için çok çeşitli yollara başvurmaktadırlar. Biz bütün halkımızın ve aydınlarımızın değerlerimizin bir kıymığını bile yabancılara kaptırmamakta azimli olduğuna inanıyoruz. Bu inançla, bütün uyanık güçlerimizi bu talana karşı durmada dayanışmaya çağırıyoruz.»

BİZE göre : Eski Eserler dernekleri, Mukaddesatçılık vb. boş lâf yahut CİA ajanlığı değilse, yeraltında bulunan Antika şey kadar, eski yazılar da kimsenin kişi mülkü olamaz, sınır dışına satılamaz. Ortak Millî zenginliklerimizdendir. Hükümetin kaçakçılıkla savaş örgütleri ve Savcılıklar bunu ihbar sayıp konuya el koymalıdırlar

Sadık Goksu

Anket

Alamanya Alamanya bizden aptal bulamanya

Almanya'da işsiz kalıp dönenlere sorduk :

a) Almanya'da ne kadar kaldınız, para biriktirebildiniz mi?

b) Hangi işte çalışıyordunuz?

c) İşten neden çıkarıldınız?

d) Almanya'ya gitmeden evvel sağlık durumunuz nasıldı, şimdi nasıl?

Adana'lı HAMZA DEMİRBAŞ'ın cevabı :

a) 4 Şubat 1967 günü mukaveleli olarak gittim. Ancak üç gün çalıştım. Derdim çok. Adana'ya varınca ora gazetelerine uzun boylu anlatacağım.

b) Hof — Saale şehrinde tekstil fabrikasına bağlanmıştım.

c) İşimiz artık yok dediler.

d) Sağlığımda sinirlenmemden başka değişiklik yok.

İstanbul—Sarıyer'den BEDRİ AYHAN'ın cevabı :

a) «Biz yaşayacağız, yabancılar yaşamıyacak.» diyor Almanlar. Kulaklarımla duydum.

b) Yağlı boyacıyım. Değişik yerlerde çalıştım.

c) Kışın inşaatlar bu sene diğer yıllardan daha az ise de, iş bulabilmem mümkündü. Avusturyada iş arayacağım

d) Sağlığımda değişiklik yok.

Sivaslı Yıldızeli'nin Kalın köyünden MUSTAFA AKTAŞ :

a) Dokuz ay kaldım, haftada dörtyüz şilin alıyordum. 200'ünü biriktirdim.

b) Avusturya'dan geliyorum. Kugellager, Metall Fabrik de, AKF de çalışıyordum.

Çıkarılmadım ama iş şartları beni çıkardı.

d) Sağlam gittim çürük geldim, sol böbreğimde şiş peydah oldu, iki kere ameliyat oldum. İşyerimde 100 Türk işçisi var, 100'ü de ciğerden aldı. Ben boğaz tedavisi yapacağım, et yiyeceğim, veremden korkuyorum. Çocuksuzlar hiç gitmesin.

Akarcalı MEHMET BAKKAL :

a) İki sene kaldım, 5000 TL. biriktirdim.

b) Lippe'de dinamo fabrikasında çalışıyordum

c) İş aksadı, kesatlaştı; tazminat almadan çıkarıldım.

d) Sağlık durumumda değişiklik yok

Sömürücülere, kürsü sosyalistlerine, davranış kaçaklarına karşıyız